

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 1506/98 av den 13 juli 1998 om införande under 1998 av en koncession i form av en gemenskapstullkvot för hasselnötter till förmån för Turkiet och om tillfälligt upphävande av vissa koncessioner 1
- * Rådets förordning (EG) nr 1507/98 av den 13 juli 1998 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumpermanganat med ursprung i Indien och Ukraina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen 4
- * Rådets förordning (EG) nr 1508/98 av den 13 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 2398/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan 9
- Kommissionens förordning (EG) nr 1509/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 11
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1510/98 av den 15 juli 1998 om ändring av förordning (EG) nr 1261/96 om upprättandet av prognostiserade försörjningsbalanser för Kanarieöarna i fråga om de produkter inom vinsektorn som omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i artiklarna 2 till 5 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92 13
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1511/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av tilläggsstöd för tomatkoncentrat och produkter som framställs av detta för regleringsåret 1997/98 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 1512/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn 18
- Kommissionens förordning (EG) nr 1513/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den sextonde anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 1978/97 21

Innehåll (Fortsättning)

Kommissionens förordning (EG) nr 1514/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 1998 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till Kanada	23
Kommissionens förordning (EG) nr 1515/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av representativa priser och tilläggsbelopp för import av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95	24
Kommissionens förordning (EG) nr 1516/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av exportbidragen för fjäderfäkött.....	26
* Kommissionens förordning (EG) nr 1517/98 av den 15 juli 1998 om ändring av kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa	28
* Kommissionens förordning (EG) nr 1518/98 av den 15 juli 1998 om fastställande för regleringsåret 1998/99 av minimipris och stödbelopp för bearbetade produkter av tomater	29
Kommissionens förordning (EG) nr 1519/98 av den 15 juli 1998 om fastställande av exportbidrag för olivolja.....	32

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

98/454/EG:

- * Rådets rekommendation av den 6 juli 1998 rörande allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik .....

Information om datum för ikraftträdandet av protokoll i om villkoren för de gemensamma företag som anges i avtalet om fiskeförbindelser mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Lettland .....

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:s övervakningsmyndighet

- * EFTA:s övervakningsmyndighets beslut nr 46/98/COL av den 4 mars 1998 om utfärdande av två tillkännagivanden inom konkurrensområdet om definitionen av relevant marknad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets (EES) konkurrenslagstiftning och om avtal av mindre betydelse som inte omfattas av artikel 53.1 i EES-avtalet .....

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1506/98

av den 13 juli 1998

om införande under 1998 av en koncession i form av en gemenskapstullkvot för hasselnötter till förmån för Turkiet och om tillfälligt upphävande av vissa koncessioner

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 113 i detta,

med beaktande av 1994 års anslutningsakt,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

Inom ramen för associeringsavtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet⁽¹⁾, nedan kallat avtalet, har koncessioner för vissa jordbruksprodukter beviljats detta land.

Till följd av Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning är det lämpligt att koncessionen för hasselnötter anpassas särskilt med beaktande av de ordningar för handel med denna produkt som fanns mellan Österrike, Finland och Sverige, å ena sidan, och Turkiet, å andra sidan.

I enlighet med artiklarna 76, 102 och 128 i 1994 års anslutningsakt måste gemenskapen vidta nödvändiga åtgärder för att råda bot på denna situation. Dessa åtgärder bör ha formen av autonoma gemenskapstullkvoter som motsvarar de konventionella förmånstullkoncessioner som tillämpas av Österrike, Finland och Sverige.

I beslut nr 1/98 av den 25 februari 1998 om en handelsordning för jordbruksprodukter fattat av associeringsrådet för EG och Turkiet föreskrivs att de handelsförmåner som beviljas när det gäller import till gemenskapen av jordbruksprodukter med ursprung i Turkiet bör förbättras och sammanställas, liksom där fastställs förmånskoncessioner

för gemenskapens export av kött och levande djur till Turkiet.

Turkiet förbjuder sedan 1996 import av levande nötkreatur (KN-nummer 0102) och tillämpar importrestriktioner när det gäller import av nötkött (KN-nummer 0201-0202). Dessa åtgärder i form av kvantitativa restriktioner är inte förenliga med avtalet och hindrar gemenskapen att åtnjuta de koncessioner som den har beviljats inom ramen för beslut nr 1/98. Trots de förhandlingar som fördes med Turkiet mellan november 1997 och februari 1998 för att hitta en lösning på detta problem fortsätter de kvantitativa restriktionerna.

På grund av dessa åtgärder blockeras exporten av produkterna i fråga med ursprung i gemenskapen till Turkiet. För att skydda gemenskapens kommersiella intressen bör situationen balanseras genom likvärdiga åtgärder. De koncessioner som föreskrivs i bilagan till denna förordning bör därför tillfälligt upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den autonoma tullkvot för 1998 som återges i bilaga I öppnas härmed. Artiklarna 4 till 8 i förordning (EG) nr 1981/94⁽²⁾ genom vilken rådet har öppnat gemenskapstullkvoter för vissa ursprungsprodukter, från bland annat Turkiet, skall tillämpas.

Artikel 2

Den autonoma tullkvot som anges i bilaga I och de två tullkvoter som anges i bilaga II skall tillfälligt upphävas.

⁽¹⁾ EGT 217, 29.12.1964, s. 3687/64.

⁽²⁾ EGT L 199, 2.8.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 650/98 (EGT L 88, 24.3.1998, s. 8).

Artikel 3

Enligt förfarandet i artikel 29 i rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾ eller, i förekommande fall, enligt motsvarande artiklar i andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknaden för jordbruksprodukter eller enligt artiklarna 6 och 7 i förordning (EG) nr 1981/94 skall kommis-

sionen upphäva de åtgärder som avses i artikel 2 så snart hindren för förmånsbehandlad export från gemenskapen till Turkiet tas bort.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 1998.

På rådets vägnar

W. SCHÜSSEL

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

BILAGA I

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning	Autonom kvotvolym (i ton)	Kvottullsats
09.0201	0802 21 00 0802 22 00	Hasselnötter (<i>Corylus</i> spp.), färska eller torkade, med eller utan skal	9 060	Fri

BILAGA II

Löpnummer	KN-nummer	Varubeskrivning	Kvotvolym per år eller per angiven period (i ton)	Kvottullsats
09.0217	ex 0807 11 00	Vattenmeloner, färska, 16 juni – 31 mars	14 000	Fri
09.0207 09.0209	2002 90 31 2002 90 39 2002 90 91 2002 90 99	Andra slag av tomater, beredda eller konserverade på annat sätt än med ättika eller ättiksyra andra än hela eller i bitar, med en torrsubstans av minst 12 viktprocent	30 000 med en torrsubstans av 28 – 30 viktprocent	Fri

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1507/98

av den 13 juli 1998

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumperman-ganat med ursprung i Indien och Ukraina och om slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstullen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemen-skapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4 i denna,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommis-sionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. PRELIMINÄRA ÅTGÄRDER

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 178/98 ⁽²⁾ (nedan kallad "förordningen om preliminär tull") infördes en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av kaliumpermanganat enligt KN-nummer 2841 61 00 med ursprung i Indien och Ukraina.

B. EFTERFÖLJANDE FÖRFARANDE

- (2) Efter införandet av den provisoriska antidump-ningsåtgärden lämnade den klagande gemenskaps-industrin och de indiska och ukrainska samarbets-villiga exporterande tillverkarna synpunkter skrift-ligen.
- (3) Den samarbetsvillige ukrainske tillverkaren begärde som enda berörda part att höras, vilket beviljades.
- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrol-lera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden.
- (5) Parterna underrättades om de viktigaste omständig-heter och överväganden på grundval av vilka man avsåg att rekommendera att en slutgiltig antidump-ningstull infördes och de belopp för vilka säkerhet ställts i form av preliminär tull togs ut. Parterna gavs också en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter efter utlämnandet av dessa uppgifter.
- (6) Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs också under övervägande och beaktades i de slut-liga avgörandena då så bedömdes lämpligt.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förord-ningarna (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 1) och (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

⁽²⁾ EGT L 19, 24.1.1998, s. 23.

C. PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDER-SÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

- (7) Eftersom de berörda parterna inte lämnade nya synpunkter eller upplysningar rörande definitionen av den berörda produkten och den likadana produkten, bekräftas de slutsatser i dessa avseenden som framgår av punkterna 8 och 9 i förordningen om preliminär tull.

D. DUMPNING

1. Normalvärde och exportpris

- (8) I avsaknad av ytterligare argument rörande faststäl-landet av normalvärde och exportpris bekräftas de preliminära slutsatser som framgår av punkt 10–17 i förordningen om preliminär tull.

2. Jämförelse

- (9) De ukrainska och indiska exporterande tillverkarna hävdade att det inte borde ha gjorts något avdrag från exportpriset för vissa med exporten samman-hängande kostnader respektive kreditkostnader. Saken undersöktes och det konstaterades att sådana avdrag faktiskt inte borde ha gjorts, varför motsva-rande rättelser av exportpriset gjordes.
- (10) I avsaknad av andra nya argument rörande jämfö-relsen bekräftas övriga preliminära slutsatser som framgår av punkt 18–23 i förordningen om preli-minär tull.

3. Dumpningsmarginal

Allmänt

- (11) I avsaknad av nya argument rörande fastställandet av dumpningsmarginalen bekräftas den metod som framgår av punkt 24–26 i förordningen om preli-minär tull.

Indien

- (12) Den slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen för Indien är, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, som följer:

Universal Chemicals and Industries Pvt Ltd, Mumbai 5,6 %

Eftersom detta företag anses stå för 100 % av den indiska tillverkningen av produkten i fråga fastställs även den övriga dumpningsmarginalen slutgiltigt till 5,6 %.

Ukraina

- (13) Den slutgiltigt fastställda dumpningsmarginalen för Ukraina är, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, 36,2 %.

E. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (14) Eftersom de berörda parterna inte lämnat några nya synpunkter eller uppgifter rörande definitionen av gemenskapsindustrin, bekräftas de slutsatser som framgår av punkt 27 i förordningen om preliminär tull.

F. SKADA**1. Allmänt**

- (15) De exporterande tillverkarna lämnade synpunkter på de preliminära slutsatserna beträffande följande skadefaktorer: priset på den dumpade importen, prisunderskridandet och gemenskapsindustrins situation. Ingen annan berörd part har givit uttryck för en motsatt inställning.

2. Priserna på den dumpade importen och prisunderskridande

- (16) De indiska och ukrainska exporterande tillverkarna ifrågasatte båda de preliminära slutsatserna rörande prisunderskridande och hävdade särskilt att uppgifter som de tidigare givit in (i form av "anbud" eller fakturor) hade lämnats utan beaktande utan en tillräckligt utförlig förklaring. De lämnade ånyo uppgifter rörande återförsäljning av den berörda produkten i gemenskapen (bland annat i form av fakturor) vilka erhållits från ett antal icke närstående importörer och påstods visa att prisunderskridande inte förekom.

Det bör dock noteras att de tidigare lämnade uppgifterna, liksom de nya uppgifterna, rörde importörer som antingen inte, eller endast i otillräcklig grad, var samarbetsvilliga vid kommissionens undersökning. Dessa uppgifter kunde därför inte kontrolleras genom undersökningar på plats (särskilt vad gäller förekomsten av eventuella kreditnotor som skulle ha minskat de egentliga försäljningspriserna eller, vad gäller "anbud", huruvida dessa anbud verkligen lett till försäljningstransaktioner). Uppgifterna avser under alla förhållanden endast en mycket liten del av den berörda import som har undersökts av kommissionen. Till stöd för sitt påstående att kommissionens slutsatser om prisunderskridande var oriktiga lämnade de indiska och ukrainska exporterande tillverkarna dessutom beräkningar, grundade på uppgifter om deras exportpris på gemenskapsmarknaden, som

inte överensstämde med motsvarande, kontrollerade, uppgifter som de själva lämnat under undersökningen. De uppgifter som lämnades kan därför inte vederlägga de slutsatser om ett tydligt prisunderskridande vilka framgår av punkt 36–38 i förordningen om preliminär tull.

- (17) Den ukrainske exporterande tillverkaren gjorde återigen gällande att hans "särskilda förhållande" till sin ende importör i gemenskapen – vilket sades bestå i att importören finansierade inköpen av råvara och även betalade leveranser i förskott – borde ha föranlett vissa justeringar av exportpriset.

På denna punkt bör påpekas att detta förhållande, som avbröts 1997, inte kunde undersökas på grund av den ende importörens bristande samarbetsvilja. Detta företag underlät att lämna relevanta uppgifter trots att kommissionen upprepade gånger begärde sådana. De justeringar som den ukrainske exporterande tillverkaren begärde kunde därför inte beviljas.

- (18) Beträffande gemenskapsindustrins försäljningspris som användes för att fastställa prisunderskridandemarginalen hävdades det att uppgifter från den tyske tillverkaren (Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen) inte tagits i beaktande.

Det bör i detta sammanhang erinras om att, som framgår av förordningen om preliminär tull, prisunderskridandet beräknades genom gemenskapsindustrins priser som helhet, dvs. dess vägda genomsnittliga pris, inbegripet den ifrågavarande gemenskapstillverkarens pris, jämfördes med de indiska och ukrainska exporterande tillverkarnas priser.

Det bör vidare framhållas att, som framgår av punkt 37 i förordningen om preliminär tull, kommissionen grundade beräkningen av prisunderskridande på uppgifter om importförsäljning justerade för kostnader efter import, dvs. tull, lastnings- och lagringskostnader och kreditkostnader (priserna justerades till en nivå motsvarande kontant betalning) i enlighet med gemenskapsinstitutionernas praxis och i enlighet med vad de exporterande tillverkarna begärt i sina inlagor.

- (19) Följaktligen bekräftas de prisunderskridandemarginaler på 26 % för Ukraina och 8,4 % för Indien som framgår av punkt 38 i förordningen om preliminär tull.

3. Gemenskapsindustrins situation

- (20) De exporterande tillverkarna hävdade att uppgifter rörande den tyske tillverkarens situation helt utslutits från bedömningen av gemenskapsindustrins situation.

Detta påstående är inte riktigt. De preliminära slutsatserna grundades på en sammantagen bedömning av situationen för hela gemenskapsindustrin. Endast den tyske tillverkarens produktionskostnad utelämnades vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada (se punkt 31 i denna förordning) och uppgifterna om hans lönsamhet togs inte i beaktande vid fastställandet av skadeindikatorn "gemenskapsindustrins lönsamhet". Det befanns nämligen att dessa uppgifter sannolikt skulle kunna påverkas av den pågående omstruktureringen av företagets verksamhet. Att bortse från extraordinära inslag i bokföringen är förenligt med gemenskapsinstitutionernas praxis. För övrigt skulle gemenskapsindustrins situation bedömts vara ännu värre om den tyske tillverkarens uppgifter i dessa två avseenden tagits i beaktande.

Alla andra skadeindikatorer undersöktes med beaktande av de kontrollerade uppgifter som lämnats av såväl den tyske tillverkaren som den spanske tillverkaren (Industria Química del Nalón), vilka utgör gemenskapsindustrin.

- (21) Det hävdades också att, på det hela taget, skadeindikatorerna inte visade att gemenskapsindustrin led väsentlig skada. De exporterande tillverkarna grundade detta påstående på att industrins situation förbättrats efter det att antidumpningsåtgärder mot kinesisk import införts genom rådets förordning (EG) nr 2819/94⁽¹⁾, och på uppgifterna avseende det exceptionella året 1995, under vilket efterfrågan på produkten ökade starkt beroende på väderförhållandena.

Dessa överväganden anses ej förändra bedömningen av gemenskapsindustrins situation som allmänt svag. Gemenskapsindustrins priser minskade med 10 % mellan 1992 och undersökningsperioden (april 1996 till mars 1997) på en mycket priskänslig marknad, och den spanske tillverkaren led under samma tid förluster medan de indiska och ukrainska exporterande tillverkarna avsevärt underskred gemenskapsindustrins priser och fördubblade sin marknadsandel för kaliumpermanaganat i gemenskapen.

Skadeindikatorerna måste ses mot bakgrund av att industrin ännu återhämtar sig från tidigare dumpning. Skadeindikatorerna bör därför bedömas med beaktande av marknadens utveckling som hade påverkats av dumpad kinesisk import, med efterföljande inverkan på gemenskapsindustrins situation och vissa positiva följder för gemenskapsindustrins situation efter införandet av antidumpningsåtgärder mot den kinesiska importen.

4. Slutsats om skada

- (22) Mot bakgrund av det sagda, och i avsaknad av andra argument rörande fastställandet av skada, bekräftas de preliminära slutsatserna i punkt 28 – 50 i förordningen om preliminär tull, nämligen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada.

G. ORSAKSSAMBAND

- (23) För att visa att skadan inte orsakats av den dumpade import är föremål för denna undersökning framhöll de exporterande tillverkarna tre andra möjliga huvudorsaker till skada: trycket från kinesisk import, den tyske tillverkarens särskilda situation samt vissa påstådda förändringar av konsumtionsmönstret.

1. Verkan av kinesisk import

- (24) De exporterande tillverkarna gjorde gällande att den huvudsakliga orsaken till skada var den kinesiska importen.

Den kinesiska importen har föranlett slutgiltiga antidumpningsåtgärder som infördes i november 1994 och har i princip helt upphört efter 1994. Den kinesiska importen kan därför, efter denna tidpunkt, inte betraktas som en orsak till den skada som gemenskapsindustrin lidit och som varit särskilt påtaglig mot slutet av den femårsperiod som undersökts vid bedömningen av skada, dvs. under tiden 1 april 1996 – 31 mars 1997.

2. Gemenskapsindustrins konkurrenskraft/självförvållad skada

- (25) Det gjordes gällande att en av de klagande, den tyske tillverkaren, skulle vara ineffektiv och underskrida sina konkurrenters priser på gemenskapsmarknaden.

Det bör på denna punkt observeras att de uppgifter som låg till grund för slutsatserna om den ukrainska och indiska exportens väsentliga prisunderskridande även inbegrep den tyske tillverkarens försäljningspriser. I motsats till vad som gjorts gällande bekräftades alltså genom undersökningen att de indiska och ukrainska exporterande tillverkarnas priser faktiskt underskred gemenskapsindustrins genomsnittliga pris.

Det kan tilläggas att det är ett rent antagande att gemenskapstillverkarens pågående omstrukturering i sig skulle vara tecken på hans ineffektivitet; det har fastställts att den dumpade importen försvagade tillverkarens situation och i praktiken utgjorde ett hinder för dennes ansträngningar att förbättra sin ekonomiska situation.

⁽¹⁾ EGT L 298, 19.11.1994, s. 32.

3. Förändringar av konsumtionsmönstret

- (26) De exporterande tillverkarna gjorde gällande att skadan också berodde på en förändring av konsumtionsmönstret förorsakad av konkurrens från nya ersättningsprodukter.

Kaliumpermanganat används huvudsakligen för behandling av dricks- och avfallsvatten, framställning av kemiska och farmaceutiska produkter, för metallraffinering och som desinfektionsmedel. Fyra ämnen angavs som varande nya ersättningsprodukter för kaliumpermanganat: natriumdikromat, monokaliumpersulfat, ozon och väteperoxid. De tre förstnämnda produkterna, även om de säljs i betydande mängder på den indiska marknaden, är ännu av endast marginell betydelse på gemenskapsmarknaden. Natriumdikromat används inte i gemenskapen på grund av dess cancerframkallande egenskaper. Monokaliumpersulfat används över huvud taget inte vid vattenbehandling i gemenskapen och i endast marginell utsträckning på andra områden. Ozon kan potentiellt ses som en ersättningsprodukt för kaliumpermanganat vid vattenbehandling. Denna produkt används dock för närvarande endast i begränsad utsträckning och kan inte anses ha haft någon större verkan på marknaden för kaliumpermanganat i gemenskapen eller för gemenskapsindustrins situation. Väteperoxid, slutligen, kan inte anses som en ny produkt, eftersom det använts som oxidant i industrin lika länge som kaliumpermanganat och inte vunnit i betydelse på bekostnad av kaliumpermanganat.

Ingen av dessa påstådda ersättningsprodukter bedöms därför väsentligen ha påverkat konsumtionsmönstret för den berörda produkten. Följaktligen kan den påstådda uppkomsten av sådana produkter inte uppfattas som ett betydande alternativt upphov till gemenskapsindustrins skada.

4. Slutsats om orsakssamband

- (27) Ingen av dessa faktorer kan anses ha haft så stor verkan att den brutit orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit i detta fall. De preliminära slutsatser om orsakssamband som framgår av punkt 51 – 72 i förordningen om preliminär tull bekräftas därför.

H. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (28) De enda synpunkter som lämnats gällde gemenskapsindustrins intresse av att åtgärder inföört dumpningen.

1. Gemenskapsindustrins intresse

- (29) Det gjordes gällande att införandet av antidumpningstullar skulle stå i strid med den tyske tillverkarens intresse vilken påstods inte vara villig att stödja detta antidumpningsförfarande, eftersom

antidumpningsåtgärder endast skulle tjäna den spanske tillverkaren på grund av dennes påstått dominerande ställning.

Detta påstående stöddes inte av någon bevisning. Den tyske tillverkaren är en klagande part som varit fullt samarbetsvillig vid undersökningen och inte på något sätt låtit förstå att han inte längre skulle stödja det pågående antidumpningsförfarandet.

För övrigt gäller, som framhållits i förordningen om preliminär tull, att hela gemenskapsindustrins existens på sikt skulle stå på spel om åtgärder inte vidtogs. Dessutom är det, med hänsyn till produktens priskänslighet, sannolikt att åtgärden i stor utsträckning också skulle hjälpa den tyske tillverkaren att erhålla en fördelaktigare ställning på marknaden. Under alla omständigheter är antidumpningsåtgärder inte avsedda att förhindra konkurrens på gemenskapsmarknaden. Syftet med åtgärderna är att tillåta gemenskapstillverkarna att konkurrera med till gemenskapen importerade varor på lika villkor.

2. Slutsats om gemenskapens intresse

- (30) Det bekräftas därför att det inte finns några tvingande skäl för att inte vidta åtgärder mot den skadliga dumpning som konstaterats. Följaktligen bekräftas slutsatserna rörande gemenskapens intresse som framgår av punkt 73 – 86 i förordningen om preliminär tull.

I. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (31) Eftersom det inte lämnats några synpunkter rörande den metod som använts för att beräkna nivån för undanröjande av skada, annat än den ukrainske exporterande tillverkarens begäran rörande behovet av att justera exportpriset så att hans särskilda förhållande till sin ende importör i gemenskapen skulle kunna beaktas (se punkt 17 i denna förordning), bekräftas slutsatserna som framgår av punkt 88 – 90 i förordningen om preliminär tull.

2. Form av tull

- (32) De preliminära åtgärderna infördes i form av en rörlig tull som grundar sig på minimipriser. Den ukrainske exporterande tillverkaren begärde att minimipriset för Ukraina skulle fastställas till samma nivå som det minimipris som är tillämpligt på import från Indien.

Som framgår av punkterna 11, 14 och 93 i förordningen om preliminär tull är bakgrunden denna: Även om minimipriserna i båda fallen grundades på den indiske tillverkarens priser på hemmamarknaden, utgjorde det indiska minimipriset det vägda genomsnittet av det lägre priset för kaliumpermanganat med en renhetsgrad understigande 99 % och det högre priset för kaliumpermanganat med en renhetsgrad på minst 99 %, medan minimipriset för Ukraina var lika med priset för kaliumpermanganat med en renhetsgrad på minst 99 %, eftersom Ukraina exporterar endast den kvaliteten.

Med hänsyn till dessa bakomliggande omständigheter kunde inte den ukrainske exporterande tillverkarens begäran bifallas, eftersom skillnaden i minimipris återspeglade en olikhet i slag av den berörda exporterade produkten. Med beaktande av de olika produkttyper som förekommer undersöktes dock huruvida användningen av olika minimipriser för Indien och Ukraina skulle kunna leda till diskriminerande behandling. Det undersöktes också om denna form av antidumpningsåtgärd var adekvat för att undanröja dumpningens skadliga verkan för alla förekommande produkttyper.

Om, i framtiden, båda länder skulle komma att uteslutande exportera kaliumpermanganat med en renhetsgrad på minst 99 %, skulle den indiske exporterande tillverkaren på obefogat sätt komma att åtnjuta ett lägre minimipris än det minimipris som fastställts för den ukrainske exporterande tillverkaren och den införda antidumpningsåtgärden skulle då inte innebära en garanti för att effekten av dumpningen undanröjdes.

Risken för sådana oönskade effekter väger tyngre än de argument som, i det preliminära skedet, motiverade beslutet att avvika från den vanliga formen för antidumpningstull. Den slutgiltiga antidumpningstullen bör därför utformas som en värdetull.

3. Tullens nivå

- (33) Eftersom, för varje berört land, den fastställda nivån för undanröjande av skada är högre än dumpningsmarginalen, bör den slutgiltiga antidumpningstullen grundas på de respektive dumpningsmargi-

nalerna, dvs. 5,6 % för Indien och 36,2 % för Ukraina.

J. UTTAG AV DEN PRELIMINÄRA TULLEN

- (34) Med hänsyn till omfattningen av skadan bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av en preliminär antidumpningstull i enlighet med förordning (EG) nr 178/96 slutgiltigt tas ut med ett belopp som motsvarar den slutgiltigt fastställda tullen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av kaliumpermanganat som omfattas av KN-nummer 2841 61 00 med ursprung i Indien och Ukraina.
2. Den slutgiltiga antidumpningstullen skall tas ut till följande tullsatser på grundval av nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:
  - 5,6 % för kaliumpermanganat med ursprung i Indien.
  - 36,2 % för kaliumpermanganat med ursprung i Ukraina.
3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 178/98 skall slutgiltigt tas ut med ett belopp som motsvarar den slutgiltigt införda tullen för kaliumpermanganat med ursprung i Indien och Ukraina.

Uttaget skall endast avse belopp för vilka säkerhet ställts. Belopp för vilka säkerhet ställts och som överstiger den slutgiltiga antidumpningstullen skall frisläppas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 1998.

På rådets vägnar
W. SCHÜSSEL
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1508/98

av den 13 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 2398/97 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (¹),

med beaktande av artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 2398/97 av den 28 november 1997 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Egypten, Indien och Pakistan (²),

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. TIDIGARE FÖRFARANDE

- (1) Genom förordning (EG) nr 2398/97 införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av sänglinne av bomull som omfattas av KN-nummer ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 10, ex 6302 31 90 och ex 6302 32 90 med ursprung i bland annat Indien. Stickprov användes för de indiska exporterande tillverkarna, och för de företag som ingick i stickprovet infördes individuella tullar på mellan 2,6 % och 24,7 %, medan det för de företag som samarbetat men som inte ingick i stickprovet infördes en vägd genomsnittlig tull på 11,6 %. För företag som inte gav sig till känna eller som inte samarbetade i undersökningen infördes en tull på 24,7 %.
- (2) Enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 2398/97 kan artikel 1.3 i den förordningen, om en ny exporterande tillverkare på ett tillfredsställande sätt för kommissionen visar att
  - företaget inte under undersökningsperioden (1 juli 1995–30 juni 1996) exporterade sådana produkter som beskrivs i artikel 1.1 i den förordningen till gemenskapen,
  - företaget inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i exportlandet som omfattas av antidumpningsåtgärder enligt den förordningen,
  - företaget faktiskt har exporterat de berörda produkterna till gemenskapen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgär-

derna, eller genom avtal har gjort ett oåterkallligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen,

ändras på så sätt att den tull på 11,6 % som tillämpas för de företag som samarbetade men som inte ingick i stickprovet också skall tillämpas för den exporterande tillverkaren.

B. ANSÖKAN FRÅN NYA EXPORTERANDE TILLVERKARE

- (3) Sju nya indiska exporterande tillverkare, som begärde att inte bli behandlade på annat sätt än de företag som samarbetade i den ursprungliga undersökningen men som inte togs med i stickprovet, har på begäran tillhandahållit bevis om att de uppfyller kraven i artikel 3 i förordning (EG) nr 2398/97. De bevis som dessa företag tillhandahållit anses tillräckliga för att den förordningen skall ändras på så sätt att de sju nya exporterande tillverkarna läggs till i bilaga I till förordningen. I bilaga I anges vilka indiska exporterande tillverkare som omfattas av den vägd genomsnittliga tullen på 11,6 %.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EG) nr 2398/97 skall ändras på följande sätt:

Följande företag skall läggas till i förteckningen över exporterande tillverkare i bilaga I som nämns i artikel 1.3 i den förordningen:

INDIEN

- Aditya International, Mumbai (Bombay)
- Chevron Garments (P) Limited, Coimbatore
- Euro Pacific Textiles, Mumbai (Bombay)
- Lalit & Co., Mumbai (Bombay)
- Radiant Exports, New Delhi
- Redial Exim Pvt. Ltd, Mumbai (Bombay)
- Shades Of India Pvt. Ltd, New Delhi.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

(¹) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 905/98 (EGT L 128, 30.4.1998, s. 18).

(²) EGT L 332, 4.12.1997, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 1998.

På rådets vägnar

W. SCHÜSSEL

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1509/98

av den 15 juli 1998

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2375/96⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av

schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 325, 14.12.1996, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 juli 1998 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	066	42,2
	999	42,2
0709 90 70	052	41,2
	999	41,2
0805 30 10	382	63,4
	388	63,6
	524	39,4
	528	63,3
	999	57,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	89,8
	388	77,2
	400	85,2
	508	96,3
	512	73,2
	524	88,6
	528	57,3
	804	112,5
	999	85,0
	0808 20 50	388
512		89,2
528		92,4
804		181,6
999		117,8
0809 10 00	052	224,8
	064	113,6
	066	89,3
0809 20 95	999	142,6
	052	332,7
	060	147,0
	064	223,2
	400	283,2
	404	426,5
	616	155,9
0809 40 05	999	261,4
	064	118,8
	624	270,8
	999	194,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2317/97 (EGT L 321, 22.11.1997, s. 19).
Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1510/98

av den 15 juli 1998

om ändring av förordning (EG) nr 1261/96 om upprättandet av prognostiserade försörjningsbalanser för Kanarieöarna i fråga om de produkter inom vinsektorn som omfattas av den särskilda ordning som föreskrivs i artiklarna 2 till 5 i rådets förordning (EEG) nr 1601/92EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2348/96 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 2, 3.4 och 4.4 i denna, och

med beaktande av följande:

I kommissionens förordning (EG) nr 1261/96 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2042/97 ⁽⁴⁾, fastställs kvantiteterna i den prognostiserade försörjningsbalansen för de produkter inom vinsektorn som omfattas av gemenskapens stödordning för perioden 1 juli 1997 – 30 juni 1998.

De kvantiteter i den prognostiserade försörjningsbalansen som fastställts för perioden 1 juli 1998 – 30 juni 1999 bör behållas i syfte att fortsätta försörjningen och ta hänsyn till de särskilda förhållanden som gäller för produktionen

på Kanarieöarna. Stödet till Kanarieöarnas försörjning bör likaså fastställas till de belopp som anges i bilaga II och med hänsyn till kurserna eller priserna för de berörda produkterna från vinsektorn på gemenskapens fastland och på världsmarknaden.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 1261/96 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.⁽²⁾ EGT L 320, 11.12.1996, s. 1.⁽³⁾ EGT L 163, 2.7.1996, s. 15.⁽⁴⁾ EGT L 286, 18.10.1997, s. 3.

BILAGA I

VINPRODUKTER

Prognostiserad försörjningsbalans för Kanarieöarna

(1 juli 1998 – 30 juni 1999)

KN-nummer	Produktbeskrivning	Volym (i hektoliter)
ex 2204 21 79	Viner:	} 115 500
ex 2204 21 80	— med ursprung i tredje land: viner som i sin beskrivning	
ex 2204 21 83	innehåller namnet på ursprungslandet, utan annan	
ex 2204 21 84	kommentar eller geografisk benämning	
	— med ursprung i gemenskapen: bordsviner i enlighet med	} 129 500
	punkt 13 i bilaga I i förordning (EEG) nr 822/87	
ex 2204 29 62	Viner:	} 129 500
ex 2204 29 64	— med ursprung i tredje land: viner som i sin beskrivning	
ex 2204 29 65	innehåller namnet på ursprungslandet, utan annan	
ex 2204 29 71	kommentar eller geografisk benämning	
ex 2204 29 72	— med ursprung i gemenskapen: bordsviner i enlighet med	
ex 2204 29 75	punkt 13 i bilaga I i förordning (EEG) nr 822/87	
ex 2204 29 83		
ex 2204 29 84		
Totalt		245 000

BILAGA II

Stödbelopp som beviljas för de produkter som avses i bilaga I

(ecu/bl)

Produktnummer	Stödbelopp tillämpliga på produkter med ursprung i gemenskapen
2204 21 79 9120	4,782
2204 21 79 9220	4,782
2204 21 79 9180	8,964
2204 21 79 9280	10,494
2204 21 79 9910	4,782
2204 21 80 9180	10,595
2204 21 80 9280	12,405
2204 21 83 9120	4,782
2204 21 83 9180	12,243
2204 21 84 9180	14,473
2204 29 62 9120	4,782
2204 29 62 9220	4,782
2204 29 62 9180	8,964
2204 29 62 9280	10,494
2204 29 62 9910	4,782
2204 29 64 9120	4,782
2204 29 64 9220	4,782
2204 29 64 9180	8,964
2204 29 64 9280	10,494
2204 29 64 9910	4,782
2204 29 65 9120	4,782
2204 29 65 9220	4,782
2204 29 65 9180	8,964
2204 29 65 9280	10,494
2204 29 65 9910	4,782
2204 29 71 9180	10,595
2204 29 71 9280	12,405
2204 29 72 9180	10,595
2204 29 72 9280	12,405
2204 29 75 9180	10,595
2204 29 75 9280	12,405
2204 29 83 9120	4,782
2204 29 83 9180	12,243
2204 29 84 9180	14,473

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1511/98

av den 15 juli 1998

om fastställande av tilläggsstöd för tomatkoncentrat och produkter som framställs av detta för regleringsåret 1997/98

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2199/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.9 i denna, och

av följande skäl:

I kommissionens förordning (EG) nr 1346/97⁽³⁾ fastställs minimipris och stödbelopp för bearbetade produkter av tomater för regleringsåret 1997/98.

I artikel 4.10 i förordning (EG) nr 2201/96 föreskrivs att det fastställda stödet för tomatkoncentrat och produkter som framställs av detta skall minskas med 5,37 % för att inte överstiga de totala kostnaderna efter ökningen av de franska och portugisiska kvoterna för koncentrat. Ett eventuellt tilläggsstöd för tomatkoncentrat och produkter som framställs av detta skall utbetalas efter regleringsårets slut om ökningen av de franska och portugisiska kvoterna inte utnyttjats fullt ut.

Medlemsstaterna har i enlighet med artikel 17.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 504/97⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1491/97⁽⁵⁾, meddelat de kvantiteter av bearbetade tomater som producerats inom ramen för respektive utanför kvoten. Frankrike och Portugal har inte fullt utnyttjat sina kvoter för koncentrat

under regleringsåret 1997/98. Följaktligen bör ett tillägg till det stöd för tomatkoncentrat och produkter som framställs av detta, som fastställts genom förordning (EG) nr 1346/97, betalas till de bearbetningsanläggningar som har lämnat in ansökan om stöd i enlighet med artikel 11.4 i förordning (EG) nr 504/97.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För regleringsåret 1997/98 skall det tilläggsstöd för tomatkoncentrat, tomatjuice och tomatflingor som avses i artikel 4.10 andra stycket i förordning (EG) nr 2201/96 vara det som fastställs i bilagan.

2. Den myndighet som avses i artikel 11.1 i förordning (EG) nr 504/97 skall till bearbetningsföretag på grundval av de ansökningar om stöd som har lämnats in i enlighet med den artikeln, utbetala det tilläggsstöd som fastställs i den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 303, 6.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 185, 15.7.1997, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 78, 20.3.1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 202, 30.7.1997, s. 27.

BILAGA

TILLÄGGSSTÖD TILL PRODUKTION
Regleringsåret 1997/98

Produkt	ecu/100 kg netto
1. Tomatkoncentrat med ett innehåll av löslig torrs substans på 28 % eller mer men mindre än 30 %	0,986
2. Tomatflingor	3,282
3. Tomatsaft med ett innehåll av löslig torrs substans på 7 % eller mer men mindre än 12 %:	
a) med ett innehåll av löslig torrs substans på 7 % eller mer men mindre än 8 %	0,255
b) med ett innehåll av löslig torrs substans på 8 % eller mer men mindre än 10 %	0,306
c) med ett innehåll av löslig torrs substans på 10 % eller mer	0,374
4. Tomatsaft med ett innehåll av löslig torrs substans på mindre än 7 %:	
a) med ett innehåll av löslig torrs substans på 5 % eller mer	0,205
b) med ett innehåll av löslig torrs substans på 4,5 % eller mer men mindre än 5 %	0,161

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1512/98
av den 15 juli 1998
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2092/97⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga.

Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de representativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.

Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.

För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.

Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 25.10.1997, s. 10.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som tas upp i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import som sker land-, flod- eller havsvägen från hamnar i Medelhavet, Svarta havet eller Östersjön (ecu/ton)	Tull på import som sker luft- eller havsvägen från övriga hamnar ⁽²⁾ (ecu/ton)
1001 10 00	Durumvete ⁽¹⁾	0,84	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	41,39	31,39
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	41,39	31,39
	av medelhög kvalitet	71,45	61,45
	av låg kvalitet	89,25	79,25
1002 00 00	Råg	97,25	87,25
1003 00 10	Korn, för utsäde	97,25	87,25
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	97,25	87,25
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	98,41	88,41
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	98,41	88,41
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	108,10	98,10

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 ecu/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 eller 8 ecu/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30.06.1998 – 14.07.1998)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	US barley 2
Notering (ecu/ton)	118,88	101,04	93,37	86,96	173,46 (!)	77,06 (!)
Tillägg för golfen (ecu/ton)	—	10,99	0,87	8,97	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (ecu/ton)	14,04	—	—	—	—	—

(!) Fob Duluth.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen – Rotterdam: 11,25 ecu/ton, Stora sjöarna – Rotterdam: 20,43 ecu/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 ecu/ton (HRW2)
0,00 ecu/ton (SRW2).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1513/98

av den 15 juli 1998

**om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den sextonde
anbudsinfordran enligt den stående anbudsinfordran som utfärdas genom
förordning (EG) nr 1978/97**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av
den 22 september 1966 om den gemensamma organisa-
tionen av marknaden för oljor och fetter ⁽¹⁾, senast ändrad
genom förordning (EG) nr 1581/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 3 i
denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1978/97 ⁽³⁾
utfärdas en stående anbudsinfordran i syfte att bestämma
exportbidragen för olivolja.I artikel 6 i förordning (EG) nr 1978/97 föreskrivs att de
högsta beloppen för exportbidrag skall fastställas med
hänsyn särskilt till den rådande situationen och den
förväntade utvecklingen på marknaden för olivolja inom
gemenskapen och på världsmarknaden och på grundval
av mottagna anbud. Kontrakt tilldelas varje anbudsgivaresom lämnar in ett anbud som motsvarar det högsta
exportbidraget eller ett lägre belopp.I syfte att tillämpa ovan nämnda bestämmelser, bör de
högsta exportbidragen fastställas till de nivåer som anges i
bilagan.De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga
med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och
fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Exportbidragen för olivolja för den sextonde anbuds-
infordran enligt den stående anbudsinfordran som
utfärdas genom förordning (EG) nr 1978/97 fastställs i
bilagan på grundval av de anbud som lämnas in senast
den 9 juli 1998.*Artikel 2*

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.⁽³⁾ EGT L 278, 11.10.1997, s. 7.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 juli 1998 om fastställande av de högsta exportbidragen för olivolja för den sextonde anbudsfordran enligt den stående anbudsfordran som utfärdas genom förordning (EG) nr 1978/97

(ecu/100 kg)

Produktkod	Bidragsbelopp
1509 10 90 9100	—
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	—
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	—
1510 00 90 9900	—

Anm.: Produktkoder och fotnoter definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1514/98

av den 15 juli 1998

om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in under juli månad 1998 om exportlicens för nötköttsprodukter som berättigar till särskild behandling vid import till Kanada

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1445/95 av den 26 juni 1995 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för ordningen med import- och exportlicenser inom nötköttssektorn och om upphävande av förordning (EEG) nr 2377/80⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 759/98⁽²⁾, särskilt artikel 12a.8 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 12a i förordning (EG) nr 1445/95 fastställs de bestämmelser som skall gälla för ansökningar om exportlicenser för de produkter som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 2051/96⁽³⁾ om föreskrifter för tillämpningen av beviljande av bistånd vid export av nötköttsprodukter som kan komma ifråga för förmånsbehandling vid import till Kanada, ändrad genom förordning (EG) nr 2333/96⁽⁴⁾.

I förordning (EG) nr 2051/96 fastställs de kvantiteter kött som får exporteras inom ramen för nämnda ordning per kalenderår för år 1998. Inga ansökningar om exportlicenser för nötkött och bearbetade produkter har inkommit för juli månad.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inga ansökningar om exportlicens har lämnats in i juli månad 1998 för nötkött, som avses i förordning (EG) nr 2051/96.

Artikel 2

I enlighet med artikel 12a i förordning (EG) nr 1445/95 får licensansökningar för det kött, som avses i artikel 1, lämnas in under de fem första dagarna i augusti månad 1998 för följande kvantitet: 5 000 ton.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 143, 27.6.1995, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 105, 4.4.1998, s. 7.

⁽³⁾ EGT L 274, 26.10.1996, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 317, 6.12.1996, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1515/98

av den 15 juli 1998

om fastställande av representativa priser och tilläggsbelopp för import av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1516/96⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin⁽⁵⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95, särskilt artikel 3.4 i denna, och

med beaktande av följande:

Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1354/98⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämp-

ning av tilläggsbelopp för import samt tilläggsbelopp för import av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna och motsvarande tilläggsbelopp bör därför offentliggöras.

Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EGT L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EGT L 184, 27.6.1998, s. 33.

BILAGA

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Represen- tativt pris (ecus/100 kg)	Tilläggs- belopp (ecus/100 kg)	Ursprung (¹)
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	216,6	25	01
		249,6	15	02
		246,1	16	03
		273,3	8	04
		282,4	5	05
1602 32 11	Icke kokta varor andra än tupp och höns	221,6	20	01
		266,8	6	02
		259,9	8	03
1602 39 21	Icke kokta varor andra än kalkon, tupp och höns	221,6	20	01

(¹) Importens ursprung:

- 01 Kina
- 02 Brasilien
- 03 Thailand
- 04 Chile
- 05 Argentina."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1516/98
av den 15 juli 1998
om fastställande av exportbidragen för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 föreskrivs att skillnaden mellan världsmarknadspriserna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den förordningen och priserna för dessa produkter i gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.

Genom tillämpningen av dessa bestämmelser och kriterier på den nuvarande situationen på marknaden för fjäderfäkött följer att bidraget bör fastställas till ett belopp

som tillåter gemenskapen att delta i världshandeln och som även beaktar arten av en sådan export och dess betydelse i nuläget.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över KN-nummer för de produkter som vid export beviljas exportbidrag enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 och bidragsbeloppen anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 juli 1998 om fastställande av exportbidragen för fjäderkött

Produktnummer	Bidragets destination (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bidragets destination (1)	Bidragsbelopp
		ecu/100 st			ecu/100 kg
0105 11 11 9000	01	1,40	0207 12 90 9190	02	28,00
0105 11 19 9000	01	1,40		03	13,00
0105 11 91 9000	01	1,40			
0105 11 99 9000	01	1,40	0207 14 20 9900	04	7,00
0105 12 00 9000	01	3,30			
0105 19 20 9000	01	3,30	0207 14 60 9900	04	7,00
		ecu/100 kg			
0207 12 10 9900	02	28,00	0207 14 70 9190	04	7,00
	03	13,00	0207 14 70 9290	04	7,00

(1) Destinationerna är följande:

01 Alla destinationer utom USA.

02 Angola, Saudiarabien, Kuwait, Bahrein, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten, Jordanien, Yemen, Libanon, Irak och Iran.

03 Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldovien, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Litauen, Estland och Lettland.

04 Alla destinationer utom USA, Bulgarien, Polen, Ungern, Rumänien, Slovakien, Tjeckien, Schweiz samt destinationerna under 03.

Obs. Produktnumren och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1517/98

av den 15 juli 1998

om ändring av kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89 om närmare bestämmelser för stödet för spånadslin och hampa

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa⁽¹⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige och genom förordning (EG) nr 3290/94⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 5.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1164/89⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1368/98⁽⁴⁾, fastställs en sista inlämningsdag för deklarerationer om sådda arealer liksom en progressiv minskning av stödet i de fall deklarerationen försenas. Samma progressivitet bör också tillämpas på minskningen av stöd i de fall den sista inlämningsdagen för de stödansökningar som anges i artikel 8.1 i förordning (EEG) nr 1164/89 ej respekteras.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för lin och hampa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1164/89 ändras på följande sätt:

Artikel 8.1 skall ersättas med följande:

"1. Producenter av spånadslin eller hampa skall varje år lämna in en stödansökan senast den 30 november för lin och den 31 december för hampa.

I de fall stödansökan lämnas in inom 25 dagar efter respektive sista inlämningsdag, skall det stöd som avses i artikel 4 i förordning (EEG) nr 1308/70 minskas med 1 % per arbetsdag som ansökan är försenad. Om förseningen är större än 25 dagar skall inget stöd utbetalas."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 augusti 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EGT L 121, 29.4.1989, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 185, 30.6.1998, s. 13.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1518/98

av den 15 juli 1998

om fastställande för regleringsåret 1998/99 av minimipris och stödbelopp för bearbetade produkter av tomater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2199/97 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.3 och 4.9 i denna, och

av följande skäl:

I enlighet med artikel 3.1 i förordning (EG) nr 2201/96 skall det minimipris som betalas till producenten bestämmas på grundval av det minimipris som tillämpas under föregående regleringsår, marknadsprisutvecklingen inom frukt- och grönsakssektorn samt behovet av att säkerställa en normal avsättning för färskvaror till olika användningsområden, inklusive bearbetningsindustrin.

Kommissionens förordning (EEG) nr 2022/92 ⁽³⁾ om tillämpningsföreskrifter för det av torrsbstansinnehållet beroende minimipris som betalas till producenter av vissa tomater, som levereras för tillverkning av koncentrat, juice och flingor, bör fortsätta att gälla.

I artikel 4 i förordning (EG) nr 2201/96 anges kriterierna för hur produktionsstödet skall fastställas. Särskilt måste det fastställda eller beräknade stödet uppmärksammas före det avdrag som föreskrivs i punkt 10 i samma artikel för föregående regleringsår. Detta skall justeras i enlighet med utvecklingen av det minimipris som betalas till producenterna och skillnaden mellan kostnaden för råvara som erhålls inom gemenskapen och råvara som erhålls från viktigare konkurrerande tredje länder. För tomatkoncentrat, konserverade eller icke konserverade hela skalade tomater och tomatjuicer måste

hänsyn tas till utvecklingen av priserna och exportvolymen.

I artikel 4.10 i förordning (EG) nr 2201/96 fastställs att det stöd som bestäms för tomatkoncentrat och produkter som framställs härur skall minskas med 5,37 %. Ett tillägg till detta minskade stöd utbetalas proportionellt mot de koncentratkvantiteter som produceras för Frankrike och Portugal.

Förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker har inte avgivit något yttrande inom den tidsfrist som har bestämts av dess ordförande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 1998/99 skall det lägsta pris som betalas till producenten och som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 2201/96 fastställas i enlighet med bilaga I.

Artikel 2

1. För regleringsåret 1998/99 skall det produktionsstöd som avses i artikel 4 i nämnda förordning fastställas i enlighet med bilaga II.

2. Det tillägg till stödet för tomatkoncentrat, tomatjuice och tomatflingor, som avses i artikel 4.10 andra stycket i förordning (EG) nr 2201/96, skall fastställas av kommissionen om villkoren i det stycket uppfylls.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 303, 6.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 207, 23.7.1992, s. 9.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Det minimipris som skall betalas till producenter

Produkt	ecu/100 kg netto fritt producenten eller producentorganisationen
Tomater avsedda för framställning av	
a) tomatkoncentrat och -saft med ett innehåll av löslig torrs substans på mellan 4,8 % och 5,4 %	9,077 ⁽¹⁾
b) konserverade hela skalade och oskalade tomater eller frysta hela skalade tomater:	
– sorten San Marzano	15,026
– sorten Roma och liknande sorter	11,559
c) konserverade, icke hela skalade och oskalade tomater och icke hela frysta skalade tomater	9,077
d) tomatflingor med ett innehåll av löslig torrs substans på mellan 4,8 % och 5,4 %	11,559 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Priserna korrigeras med

– 5 % om innehållet av torrs substans är lägre än 4,8 % men lägst 4 %,

+ 5 % om innehållet av löslig torrs substans är högre än 5,4 %.

BILAGA II

Produktionsstöd

Produkt	ecu per 100 kg netto
1. Tomatkoncentrat med ett innehåll av löslig torrs substans på 28 % eller mer men mindre än 30 %	24,412
2. Konserverade hela skalade tomater i tomatosaft:	
a) av sorten San Marzano	9,276
b) av sorten Roma och liknande sorter	6,542
3. Konserverade hela skalade tomater av sorten Roma och liknande sorter i vatten	5,561
4. Konserverade hela oskalade tomater av sorten Roma och liknande sorter	4,579
5. Frysta hela skalade tomater:	
a) av sorten San Marzano	9,276
b) av sorten Roma och liknande sorter	6,542
6. Konserverade skalade tomater, icke hela eller i bitar	} 4,579
7. Konserverade oskalade tomater, icke hela eller i bitar	
8. Icke hela frysta skalade tomater	
9. Tomatflingor	81,232
10. Tomatosaft med ett innehåll av löslig torrs substans på 7 % eller mer men mindre än 12 %:	
a) med ett innehåll av löslig torrs substans på 7 % eller mer men mindre än 8 %	6,314
b) med ett innehåll av löslig torrs substans på 8 % eller mer men mindre än 10 %	7,576
c) med ett innehåll av löslig torrs substans på 10 % eller mer	9,260
11. Tomatosaft med ett innehåll av löslig torrs substans på mindre än 7 %:	
a) med ett innehåll av löslig torrs substans på 5 % eller mer	5,050
b) med ett innehåll av löslig torrs substans på 4,5 % eller mer men mindre än 5 %	3,998

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1519/98

av den 15 juli 1998

om fastställande av exportbidrag för olivolja

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I artikel 3 i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att om priserna inom gemenskapen är högre än priserna på världsmarknaden, får skillnaden mellan dessa priser täckas av ett bidrag när olivolja exporteras till tredje land.

Närmare bestämmelser om fastställande och beviljande av exportbidrag för olivolja återfinns i kommissionens förordning (EEG) nr 616/72⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2962/77⁽⁴⁾.

I artikel 3 tredje stycket i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget måste vara lika i hela gemenskapen.

I enlighet med artikel 3.4 i förordning nr 136/66/EEG måste exportbidrag för olivolja fastställas med hänsyn till den rådande situationen och utvecklingstendensen för priserna på olivolja och tillgången på gemenskapens marknad samt till priserna på olivolja på världsmarknaden. Om världsmarknadsläget dock är sådant att de mest gynnsamma priserna på olivolja inte kan fastställas, kan hänsyn tas till priset på de viktigaste konkurrerande vegetabiliska oljorna på världsmarknaden och till den skillnad som noteras mellan det priset och priset på olivolja under en representativ period. Bidragsbeloppet får inte överstiga skillnaden mellan priset på olivolja inom gemenskapen och priset på världsmarknaden, justerat om så krävs, med hänsyn till exportkostnader för produkter på världsmarknaden.

I enlighet med artikel 3.3 tredje stycket b i förordning nr 136/66/EEG kan det beslutas att bidraget skall fastställas genom anbud. Anbudsförfarandet bör täcka bidragsbe-

loppet och får begränsas till vissa bestämmelseländer, kvantiteter, kvaliteter och presentationer.

I artikel 3.3 andra strecksatsen i förordning nr 136/66/EEG föreskrivs att bidraget på olivolja kan variera beroende på destinationer, om världsmarknadsläget eller de särskilda krav som vissa marknader ställer nödvändiggör detta.

Det föreskrivs att bidraget måste fastställas minst en gång i månaden. Det kan, om så är nödvändigt, ändras under mellantiden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser i det nuvarande marknadsläget för olivolja och särskilt vad beträffar priser på olivolja inom gemenskapen och på marknaderna i tredje land har till följd att bidraget bör utgöra det som anges i bilagan härtill.

De representativa marknadskurser som anges i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omräkna belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grund för att bestämma jordbruksomräkningskurserna i medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser om tillämpning och fastställande av dessa omräkningskurser fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 961/98⁽⁸⁾.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för produkter förtecknade i artikel 1.2 c i förordning nr 136/66/EEG skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 juli 1998.

⁽¹⁾ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EGT L 206, 16.8.1996, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 78, 31.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 348, 30.12.1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EGT L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 22, 31.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 108, 1.5.1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EGT L 135, 8.5.1998, s. 5.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 juli 1998.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 15 juli 1998 om fastställande av exportbidrag för olivolja

(*ecu/100 kg*)

Produktkod	Bidragsbelopp ⁽¹⁾
1509 10 90 9100	5,00
1509 10 90 9900	0,00
1509 90 00 9100	5,00
1509 90 00 9900	0,00
1510 00 90 9100	0,00
1510 00 90 9900	0,00

(¹) För de destinationer som anges i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87 (EGT L 351, 14.12.1987, s. 1), såväl som för export till tredje land.

Anm.: Produktkoderna och fotnoterna definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3846/87.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 6 juli 1998

rörande allmänna riktlinjer för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik

(98/454/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

som beaktar av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 103.2 i detta,

som beaktar kommissionens rekommendation,

som beaktar slutsatserna från Europeiska rådet i Cardiff den 15 och 16 juni 1998,

och som beaktar att Europaparlamentet har antagit en resolution om kommissionens rekommendation,

AVGER FÖLJANDE REKOMMENDATION.

1. **PRIORITERADE MÅL: ETT FRAMGÅNGSRIKT EMU, VÄLSTÅND OCH ARBETSTILLFÄLLEN**

Införandet av euron den 1 januari 1999 innebär en ny etapp i den europeiska integrationsprocessen, liksom i medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik.

Den kraftfulla och trovärdiga politik som medlemsstaterna särskilt under de två senaste åren har genomfört i syfte att uppnå en hög grad av hållbar ekonomisk konvergens har gett påtagliga resultat.

För det första återspeglas de anmärkningsvärda ansträngningar som gjorts för och resultat som erhållits i fråga om konvergens i det förhållandet att Europeiska unionens råd, i sin sammansättning på stats- och regeringschefsnivå, den 2 maj 1998 beslöt att elva medlemsstater uppfyllde de nödvändiga villkoren för införande av euron.

För det andra främjar dessa ansträngningar utvecklingen av en makroekonomisk politik som leder till tillväxt och ökad sysselsättning.

Hittills har emellertid många medlemsstater inte haft tillräckligt stor framgång i sina försök att minska arbetslösheten.

Sedan de förra allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken antogs sommaren 1997, har en allt stabilare ekonomisk återhämtning med en allt bredare förankring fått fäste i gemenskapen samtidigt som inflationen befinner sig på en historiskt låg nivå. Mot bakgrund av att det för närvarande finns ledig produktionskapacitet och av att investeringarna senare förväntas öka i en sund takt, särskilt investeringarna i anläggningar, bör det finnas möjlighet till en stadig tillväxt som inte hämmas av bristande kapacitet eller ger upphov till inflationsspänningar, förutsatt att lönerna, som förväntat, fortsätter att utvecklas i lämplig takt. De underliggande ekonomiska grundvillkoren är dessutom sunda och förbättras kontinuerligt, efterfrågeutsikterna ser allt bättre ut och framtidstron stärks ytterligare. De finansiella och ekonomiska händelserna i Asien förefaller ha haft begränsad effekt på gemenskapens tillväxtutsikter, förutsatt att krisen inte fördjupas eller sprids till andra länder i regionen.

Mot bakgrund av en ytterligare förstärkt ekonomisk återhämtning kan sysselsättningen komma att öka måttligt, vilket skulle leda till en liten minskning av arbetslösheten fram till 1999 inom gemenskapen som helhet. Det skulle utgöra ett första om än blygsamt steg i riktning mot att uppnå målet med en hög sysselsättningsnivå som anges i artikel 2 i Amsterdampfördraget.

Den nuvarande sysselsättningsnivån inom gemenskapen är resultatet inte bara av en hög arbetslöshet

(ca 18 miljoner människor under 1997), utan även av dåliga sysselsättningsutsikter under långa perioder, vilket har avhållit många från att söka arbete, av vilka åtskilliga omfattas av andra sociala trygghetssystem. Nya arbetstillfällen måste således inte bara kunna absorbera de arbetslösa, utan även en stigande andel arbetstagare och dessutom en viss demografiskt betingad ökning av befolkningen i arbetsför ålder.

En sysselsättningsökning på medellång och lång sikt skulle i hög grad lätta bördan för medlemsstaternas offentliga finanser och sociala trygghetssystem. Dessutom skulle den bidra till att effektivt bekämpa fattigdom och social utslagning.

Den ekonomiska politiken skall skapa förutsättningar för i) en ytterligare förstärkning av återhämtningen och ii) en utvidgning till en icke-inflatorisk, självgående tillväxtprocess på medellång och lång sikt, vilket är ett villkor för att kunna åstadkomma en väsentligt och varaktigt högre sysselsättning. Detta kommer att kräva ett förstärkt program med makroekonomiska och strukturpolitiska åtgärder och ett beslutsamt genomförande av 1998 års riktlinjer för sysselsättningen för att möta en rad centrala utmaningar, samtidigt som det skulle göra det möjligt för ekonomierna inom gemenskapen att bättre anpassa sig till förändrade förhållanden under de kommande åren.

Införandet av euron kommer inte i sig att lösa unionens arbetslöshetsproblem. Om de ovan nämnda uppgifterna genomförs kommer dock den ekonomiska och monetära unionens (EMU:s) inriktning på stabilitet att bidra till en politik som gynnar tillväxt och sysselsättning.

På det makroekonomiska planet bör både regeringarna och arbetsmarknadens parter, var och en på sitt område, göra allt som krävs för att stödja den gemensamma penningpolitikens stabilitetsmål.

Samtidigt krävs det strukturpolitiska åtgärder och reformer av varu-, tjänste- och arbetsmarknaderna för att underlätta en friktionsfri tillväxtprocess, förstärka konkurrenskraften, omsätta tillväxt i sysselsättning och se till att tillväxten i högre grad tar hänsyn till miljön.

Mer allmänt uttryckt behöver den inre marknaden kunna fungera bättre, något som alla medlemsstater bär ansvaret för.

Det är endast om denna ekonomisk-politiska strategi resolut följs av alla aktörer och om dess genomförande noga samordnas i enlighet med resolutionen från Europeiska rådets möte i Luxemburg som det är möjligt för EMU att, på det sätt som påyrkas i

artikel 2 i fördraget, fullt ut tillvarata inneboende möjligheter att bidra till att gemenskapens övergripande målsättningar uppnås, inbegripet att främja en hållbar och icke-inflatorisk tillväxt som tar hänsyn till miljön, en hög nivå i fråga om sysselsättning och högre levnadsstandard.

2. EN MAKROEKONOMISK POLITIK INRIKTAD PÅ TILLVÄXT OCH STABILITET

Om de ovannämnda målen skall kunna uppnås är det nödvändigt att medlemsstaterna på det makroekonomiska området fortsätter att följa den tillväxt- och stabilitetsinriktade strategi som rekommenderades i de förra riktlinjerna och som har börjat ge resultat.

Denna strategi innehåller tre huvudsakliga komponenter:

- En penningpolitik som är inriktad på prisstabilitet.
- Fortsatta ansträngningar att uppnå och upprätthålla sunda offentliga finanser som är förenliga med stabilitets- och tillväxtpakten.
- En nominell löneutveckling som är förenlig med prisstabilitetsmålet. Samtidigt bör reallöneutvecklingen motsvaras av produktivitetsökningar och ta hänsyn till behovet av att öka investeringarnas lönsamhet för att skapa fler arbetstillfällen.

Ju mer penningpolitikens prisstabiliserande uppgift stöds av lämpliga budgetåtgärder och lämplig löneutveckling, desto troligare är det att penningpolitiken kommer att främja tillväxt och sysselsättning.

Sammansättningen på den övergripande makroekonomiska politiken inom euroområdet kommer huvudsakligen att vara resultatet av samspelet mellan å ena sidan den gemensamma penningpolitiken och å andra sidan utvecklingen av de offentliga finanserna och lönerna i de deltagande medlemsstaterna. De senare kommer att bli föremål för en noggrann övervakning och samordning av den ekonomiska politiken för att det skall bli möjligt att uppnå en lämpligt sammansatt politik i såväl hela euroområdet som i varje deltagande land.

Behovet av en makroekonomisk politik inriktad på stabilitet kommer att vara lika stort i de länder som inte inför den gemensamma valutan från början. Det nära ömsesidiga ekonomiska och monetära beroendet mellan euroområdet och de medlemsstater som ännu inte infört euron samt behovet av att säkerställa ökad konvergens och en smidigt fungerande inre marknad kommer att kräva att samtliga medlemsstater omfattas av samordningen av den ekonomiska politiken.

3. PRISSTABILITET

Prisstabilitet är en nödvändig förutsättning för att uppnå varaktig ekonomisk tillväxt på medellång sikt. Efter imponerande framsteg under de senaste åren har gemenskapen som helhet uppnått en hög grad av prisstabilitet. Alla politiska åtgärder måste syfta till trovärdighet och förenlighet med en varaktig prisstabilitet.

I det kommande euroområdet, där den genomsnittliga inflationstakten har sjunkit till under 2 procent uttryckt i harmoniserade konsumentprisindex, är det viktigt att alla deltagande medlemsstater för en ekonomisk politik som syftar till att bevara prisstabiliteten och därigenom ge utrymme åt en penningpolitik som gynnar tillväxt. De måste även undvika alltför stora inflationsdifferenser, vilket skulle kunna skapa problem med konkurrenskraften.

Även i Danmark, Sverige och Förenade kungariket har den genomsnittliga inflationen sjunkit till under 2 procent. Uppgiften är nu att föra en ekonomisk och monetär politik som även i fortsättningen leder till prisstabilitet.

Grekland har under de senaste åren gjort väsentliga framsteg mot prisstabilitet. Detta, tillsammans med de senaste årens ansträngningar att konsolidera de offentliga finanserna, underlättade drakmans inträde i växelkursmekanismen (ERM) i mars 1998. ERM-medlemskapet kommer att bidra till att ytterligare förbättra landets inflationsresultat. Det kommer dock att behövas ytterligare ansträngningar för att hålla nere det inflationstryck som är en konsekvens av devalveringen av drakman i samband med inträdet i ERM, och för att så snart som möjligt uppnå prisstabilitet.

4. ÖVERGÅNGEN TILL EURON

En smidig övergång till euron den 1 januari 1999 är nödvändig för att säkerställa att EMU börjar under bästa möjliga förhållanden. Det viktigaste målet för de deltagande medlemsstaternas centralbankers penningpolitik under de månader som återstår av 1998, då de fortfarande är ansvariga för penningpolitiken, är att säkerställa att den nuvarande situationen med en hög grad av prisstabilitet upprätthålls på nationell nivå, och följaktligen i euroområdet som helhet. De officiella räntesatserna kommer att ha konvergerat mot en gemensam räntesats för euroområdet i slutet av år 1998. Detta kommer att vara förenligt med en situation där växelkurserna på marknaden är lika med de i förväg tillkännagivna kurserna, dvs. de aktuella bilaterala centralkurserna i ERM.

Från och med den 1 januari 1999 kommer Europeiska centralbanken (ECB) och Europeiska central-

bankssystemet (ECBS), som båda är oberoende, att ansvara för den gemensamma penningpolitiken i euroområdet.

De medlemsstater som inte inför den gemensamma valutan från början behåller behörigheten med avseende på sin nationella penningpolitik och är även skyldiga att eftersträva en monetär politik som är inriktad på stabilitet. Dessa medlemsstater skall enligt artikel 109m i fördraget behandla sin penningpolitik som en fråga av gemensamt intresse. Växelkursmekanismen (ERM 2) kommer att utgöra ramen för de monetära förbindelserna mellan de medlemsstater som deltar i växelkurssamarbetet och ingår i euroområdet från och med år 1999 och kommer att stödja deras insatser för konvergens. Trots att deltagandet i ERM 2 kommer att vara frivilligt, kan man förvänta sig att de medlemsstater som beviljats undantag kommer att delta.

5. SUNDA OFFENTLIGA FINANSER

5.1 Allmänna riktlinjer

Trots avsevärda konsolideringsinsatser i praktiskt taget samtliga medlemsstater krävs det ytterligare framsteg i flertalet länder för att stabilitets- och tillväxtpaktens mål på medellång sikt med en budget nära balans eller med överskott skall uppfyllas. Detta kommer att göra det möjligt för samtliga medlemsstater att hantera normala cykler samtidigt som underskottet i den offentliga sektorns finanser hålls under referensvärdet 3 procent av bruttonationalprodukten (BNPI). I enlighet med fördraget krävs det även en konsolidering för att den skuldkvot som överstiger 60 procent skall fortsätta att minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt. Dessa krav gäller för samtliga medlemsstater av följande skäl:

- i) En sund finanspolitik kommer genom förväntningar om en låg och stabil inflation att underlätta den gemensamma valutapolitiken och penningpolitiken för de medlemsstater som inte inför euron genom att bevara prisstabiliteten. I nuvarande konjunktur kommer ytterligare minskning av underskottet i den offentliga sektorns finanser att bidra till en fortsatt återhämtning av ekonomin och kan medge fortsatt gynnsamma monetära förhållanden och därigenom stödja investeringarna.
- ii) En sund budget kommer att bidra till att de långfristiga räntesatserna hålls på en låg nivå vilket skapar en anhopning av privata investeringar. Om regeringarna absorberar en mindre andel av det privata sparandet, eller om de lämnar ett positivt bidrag till besparingar i ekonomin, kan en ökning av investeringstakten — allt annat lika — äga rum utan tryck på betalningsbalansen och de långfristiga räntorna.

- iii) I många länder har de offentliga finanserna ännu inte återfått det manöverutrymme som krävs för att det skall gå att hantera en ogynnsam ekonomisk utveckling. Eftersom anpassningen till ogynnsamma cykler och störningar i enstaka länder i stor utsträckning kommer att vara en uppgift för finanspolitiken efter införandet av den gemensamma valutan, kommer det att vara av avgörande betydelse att se till att de automatiska stabilisatorerna kommer att kunna fylla sin funktion fullt ut. En sund finanspolitik kommer med all sannolikhet även att förstärka dessa stabilisatorers effektivitet. Erkänd budgetdisciplin kommer att stärka de ekonomiska aktörernas förtroende för att ett underskott som ökar under en lågkonjunktur inte kommer att ha en permanent negativ effekt på de offentliga finanserna, och därigenom undviks eventuella ogynnsamma effekter med ursprung hos finansmarknaderna.
- iv) Slutligen kommer budgetar som är nära balans eller i överskott även att möjliggöra en snabb minskning av den fortfarande relativt höga offentliga skuldkvoten i många länder. Detta kommer att minska räntebetalningarna på skulden och underlätta omstruktureringen av de offentliga utgifterna. Det kan även göra det lättare att sänka skattetrycket och göra det möjligt att ta sig an alla olika aspekter av det sociala trygghets-systemet med tanke på befolkningens stigande ålder.

Mot denna bakgrund är det nödvändigt att medlemsstaterna garanterar att anpassningen av de offentliga finanserna fortsätter. I detta syfte har medlemsstaterna åtagit sig följande:

- i) Att säkerställa att de nationella budgetmålen för 1998 uppnås till fullo, om nödvändigt med hjälp av korrigeringsåtgärder i rätt tid.
- ii) Att, om de ekonomiska förutsättningarna blir bättre än väntat, utnyttja tillfället att öka budgetkonsolideringen för att uppnå stabilitets- och tillväxtpaktens mål på medellång sikt om en budget som är nära balans eller i överskott.
- iii) Att senast i slutet av år 1998 överlämna sina stabilitets- och konvergensprogram för att göra det möjligt för kommissionen och rådet att bedöma alla dessa program, inklusive den övergripande finanspolitiken och de politiska åtgärderna inom euroområdet, vid början av EMU:s is tredje etapp.
- iv) Att, där så är lämpligt, säkerställa en fortsatt stadig minskning av den offentliga skulden och en lämplig skuldhäntningsstrategi, i syfte att minska de offentliga finansernas sårbarhet.

Tidpunkterna för, omfattningen och sammansättningen av budgetåtgärderna är av avgörande betydelse för huruvida dessa kommer att lyckas med att varaktigt påverka de offentliga finanserna och med att göra ekonomin mer dynamisk, förbättra konkurrenskraften och öka sysselsättningen. Även om åtgärderna kommer att behöva skraddarsys efter varje lands specifika förhållanden, innehöll tidigare riktlinjer ett antal allmänna principer. De föreliggande riktlinjerna bekräftar och bygger vidare på dessa principer, samtidigt som medlemsstaternas behörighet att föra sin egen budgetpolitik respekteras.

- i) De offentliga underskotten i flertalet medlemsstater bör minskas genom att utgifterna hålls tillbaka snarare än genom att skatterna ökas.
- ii) För att förbättra den ekonomiska effektiviteten och främja en ekonomisk dynamik är det önskvärt med en sänkning av det totala skattetrycket i flertalet medlemsstater. Skattereformer kan också göra det möjligt för marknaden att fungera effektivare och främja skapandet av varaktiga, konkurrenskraftiga arbetstillfällen genom att stärka investeringarna.
- iii) I de fall då underskotten i den offentliga sektorns finanser eller kvoterna för underskottet i förhållande till BNP fortfarande är höga, är det nödvändigt att skattesänkningarna inte bromsar takten i minskningen av underskottet.
- iv) Konsolideringen av de offentliga finanserna bör genomföras på ett rättvist och opartiskt sätt. Den måste inriktas på att öka effekten och effektiviteten av de offentliga utgifterna, och därigenom också förbättra ekonomins utbudssida. Därför bör åtgärderna här inriktas på bättre kontroll över, eller på en reform av, den offentliga konsumtionen, de offentliga avsättningarna till pensioner, hälso- och sjukvården samt arbetsmarknadsåtgärder och arbetslöshetsunderstöd. Dessutom har det under senare år funnits en tendens till att de offentliga investeringarna minskat i förhållande till BNP, även om detta delvis återspeglar en förändring i riktning mot privat finansiering och drift av offentliga infrastrukturinvesteringar. I den utsträckning det är möjligt, och utan att den nödvändiga ytterligare minskningen av underskotten i de offentliga finanserna äventyras, bör utgifterna för produktiva investeringar och för annan produktiv verksamhet, som t.ex. investeringar i humankapital samt aktiva arbetsmarknadsåtgärder gynnas. En sådan omstrukturering kommer troligen, genom sina positiva effekter på tillväxt och anställbarhet, att leda till en ökning av sysselsättningsgraden och/eller en minskning av antalet personer i yrkesverksam ålder som mottar sociala transfereringar, vilket skulle bidra till att förbättra de offentliga finanserna på medellång sikt.

På precis samma sätt som medlemsstaterna anmodas även kommissionen att fortsätta att iakttä en strikt budgetdisciplin. Strikt budgetdisciplin måste tillämpas på alla slag av budgetar, samtidigt som det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och ett förbättrat budgetförfarande respekteras.

5.2 Landspecifika riktlinjer

i) *Medlemsstater inom euroområdet*

I Belgien har gynnsamma ekonomiska tillväxtförhållanden bidragit till att målen för de offentliga finanserna tidigarelägs ett år i förhållande till konvergensprogrammet. Det är viktigt att säkerställa att regeringens åtagande om att upprätthålla ett primärt överskott på 6 procent av BNP på medellång sikt uppfylls. Därigenom säkras en snabb minskning av skuldkvoten, som fortfarande ligger på en hög nivå. Det är nödvändigt att fortsätta den strikta kontrollen över transfereringarna till hushållen och i synnerhet hälso- och sjukvårdsutgifterna.

Tyskland behöver fortsätta att minska sitt offentliga underskott under de kommande åren. Subventioner, transfereringar till hushållen och offentlig konsumtion behöver hållas tillbaka ytterligare. Om regeringens mål att till år 2000 minska utgiftskvoten till den nivå på 46 procent av BNP som den hade före återföreningen skall kunna uppfyllas, krävs det även fortsatta ansträngningar för att begränsa utgifterna. Tyskland behöver öka takten i anpassningen av de offentliga finanserna för att få en stabil trendmässig minskning av skuldkvoten och snabbt få ner kvoten under referensvärdet på 60 procent av BNP igen.

Delvis på grund av de gynnsamma ekonomiska tillväxtförhållandena räcker den nuvarande finanspolitiken i Spanien för att minska underskottet under de kommande åren. Spanien behöver dock fortfarande vidta åtgärder för att snabbare nå det medelfristiga målet med en budget som är nära balans eller i överskott. I det läge i konjunkturcykeln som den spanska ekonomin befinner sig, och för att den nuvarande tillväxten skall vara hållbar, krävs det att detta mål uppnås snabbt. Utgifterna måste kontrolleras ännu hårdare om regeringens mål att till år 2000 minska utgifternas andel av BNP till strax under 42 procent skall kunna uppfyllas.

I Frankrike måste ytterligare anpassningar göras av de offentliga finanserna under 1999, och

framför allt efter 1999, för att förpliktelserna i stabilitets- och tillväxtpakten skall uppfyllas. Dessa konsolideringsansträngningar är även nödvändiga för att stabilisera skuldkvoten och få den att börja minska. Kontroll över transfereringarna till hushållen och av den offentliga konsumtionen bör bidra till att minska underskottet.

I Irland förväntas de offentliga finanserna visa ökande överskott under de kommande åren och skuldkvoten förväntas år 1998 sjunka under referensvärdet på 60 procent av BNP och därefter fortsätta att minska. Mot bakgrund av ekonomins nuvarande starka tillväxt och en möjlig överhettning bör eventuella inkomster utöver dem som förväntas i budgeten för 1998 användas för att öka överskottet. Dessutom krävs det en stram skattepolitik i Irland för att minska risken för överhettning. Det noteras att myndigheterna är fast beslutna att föreslå en budget för 1999 vars främsta mål är att bibehålla den låga inflationen i Irland.

Efter att framgångsrikt ha minskat det offentliga underskottet till under referensvärdet på 3 procent av BNP måste Italien ytterligare öka sina ansträngningar att konsolidera de offentliga finanserna för att respektera sina förpliktelser enligt stabilitets- och tillväxtpakten. För att se till att skuldkvoten snabbt minskar är det nödvändigt att säkerställa att en hög nivå på det primära överskottet om 5,5 procent av BNP bibehålls på medellång sikt, på det sätt som anges i den treårsplan som godkänts av italienska parlamentet. Detta bör, förstärkt med inkomster från privatiseringar, säkerställa en kontinuerlig minskning av skuldkvoten.

Luxemburg förväntas fortsätta att ha överskott i de offentliga finanserna under de kommande åren och dess skuldkvot kommer att ligga kvar på en mycket låg nivå.

Nederländerna får inte låta sina offentliga finanser försämrats. Med tanke på de gynnsamma ekonomiska tillväxtutsikterna för de kommande åren bör underskottet sänkas ytterligare, så att förpliktelserna enligt stabilitets- och tillväxtpakten uppfylls. Finanspolitiken bör därför inte mjukas upp och det offentliga underskottet bör inte tillåtas att börja öka igen. Konsolideringen av de offentliga finanserna bör fortsätta i syfte att säkerställa en fortsatt kontinuerlig minskning av skuldkvoten.

Österrike bör fortsätta sina konsolideringsansträngningar under de kommande åren i syfte att uppnå målet med en budget nära balans eller med

överskott. Österrike måste fortsätta med en sträng kontroll över budgeten för att se till att den inte utsätts för ökat tryck. Ytterligare budgetkonsolideringsåtgärder kommer att krävas till följd av den nyligen genomförda reformen av familjebeskattningen, som hade sitt ursprung i en dom från författningsdomstolen, och inom ramen för en planerad skattereform. Det erinras också om att skuldkvoten måste fortsätta att minska.

Portugal bör använda sig av den möjlighet som de närmaste årens gynnsamma ekonomiska förhållanden erbjuder för att genom ytterligare förbättrade offentliga finanser respektera åliggandena enligt stabilitets- och tillväxtpakten. Detta skulle även bidra till att minska risken för överhettning. Anpassningen av de offentliga finanserna bör i ökande utsträckning inriktas på utgiftssidan. Skuldkvoten förväntas sjunka till 60 procent av BNP 1998 och fortsätta att minska under de kommande åren.

I Finland förväntas budgeten övergå till att visa överskott år 1998 och för de kommande åren eftersträvas ökande överskott. Finland planerar att genomföra en sänkning av inkomstskatterna år 1999. Denna åtgärd bör genomföras på ett sådant sätt att anpassningen av de offentliga finanserna fortsätter.

ii) *Medlemsstater som inte inför euron från och med januari 1999*

Danmark förväntas strama åt sin finanspolitik ytterligare och öka budgetöverskottet under de kommande åren. Skatteinkomsterna kommer att fortsätta att öka samtidigt som de offentliga investeringarna kommer att reduceras ytterligare. På grund av det stigande budgetöverskottet förväntas skuldkvoten sjunka under 60 procent av BNP 1998 och fortsätta att minska under de kommande åren.

Grekland har de senaste åren gjort stora framsteg med att minska de stora obalanserna i sina offentliga finanser. Dess underskott sjönk till 4,0 procent av BNP 1997 och det förutses att det kommer att minska till under referensvärdet enligt fördraget under 1998, och den offentliga skuldkvoten, som varit praktiskt taget stabil sedan 1993, började sjunka under 1997. Grekland bör fortsätta sina ansträngningar att konsolidera de offentliga finanserna, framför allt genom att rigoröst genom-

föra de åtgärder som regeringen tillkännagav när drakman anslöts till ERM, i syfte att säkerställa ett friktionsfritt och välordnat deltagande och att förverkliga regeringens avsikt att ansluta sig till euroområdet år 2001. Dessa åtgärder omfattar ytterligare minskning av de primära utgifterna, utökade privatiseringsplaner, en omfattande rationalisering av den offentliga sektorn och en reform av det sociala trygghetssystemet på medellång sikt.

I Sverige förväntas statsbudgeten visa ett överskott under 1998 och ökande överskott förväntas därefter. Sveriges mål är ett budgetöverskott på 2 procent av BNP över konjunkturcykeln. Den stränga kontrollen av de offentliga utgifterna bör fortsätta.

I Förenade kungariket planeras budgeten att nå nära nog balans i slutet av detta årtionde. För att kunna uppnå detta måste Förenade kungariket rigoröst genomföra de tillkännagivna budgetåtgärderna. Den stränga kontrollen av de offentliga utgifterna bör fortsätta. Finanspolitiken i Förenade kungariket bör även beakta behovet av att uppnå de planerade övergripande stabilitetsförhållandena för ekonomin.

6. LÖNEUTVECKLINGEN

Utvecklingen av aggregerade löner och löneskillnader har viktiga konsekvenser för inflation, tillväxt, sysselsättning och tillväxtens sysselsättningsinnehåll. I EMU kommer, med den gemensamma penningpolitiken, sambandet mellan löner och sysselsättning att bli mer uppenbart och direkt. Å andra sidan kommer den trovärdiga och stabilitetsinriktade makroekonomiska ramen att gynna ett lämpligt förhållningssätt till lönefrågan.

Arbetsmarknadens parter kommer även i fortsättningen att ha ansvar för lönesättningen på nationell, regional, sektoriell eller till och med på en mer decentraliserad nivå i enlighet med respektive traditioner. Arbetsmarknadens parter, såsom underströks i Amsterdamresolutionen "Tillväxt och sysselsättning", ansvaret för att hög sysselsättning förenas med lämpliga löneavtal och för att upprätta en lämplig institutionell ram för lönebildningsprocessen.

Om löneutvecklingen skall kunna bidra till en sysselsättningsvänlig politik måste arbetsmarknadens parter fortsätta att följa en ansvarsfull kurs i sin politik och ingå löneavtal i medlemsstaterna enligt följande allmänna regler:

- i) De aggregerade nominella löneökningarna måste vara förenliga med prisstabilitet. Löneökningar inom hela euroområdet som är oförenliga med prisstabiliteten kommer oundvikligen att leda till en åtstramning av de penningpolitiska förhållandena inom euroområdet med negativa effekter på tillväxten och sysselsättningen. Alltför stora nominella löneökningar i ett land eller en region kommer inte nödvändigtvis att ge ett betydande inflationstryck i hela den monetära unionen, men genom sina effekter på enhetsarbetskostnaderna kommer de att försämma konkurrenskraften och arbetsvillkoren i det landet eller den regionen.
- ii) Reallöneökningar som beror på ökad produktivitet hos arbetskraften bör ta hänsyn till behovet av att, när det behövs, stärka och därefter bibehålla lönsamheten för kapacitetshöjande och sysselsättningskapande investeringar. Det innebär att i länder där tillväxten mätt i arbetskraftens produktivitet totalt sett minskar kommer utrymmet för reallöneökningar att minska. Närmare bestämt bör en minskning av arbetstiden inte leda till en ökning av de reala enhetsarbetskostnaderna. För att förbättrad lönsamhet skall leda till ökade investeringar i gemenskapen måste det skapas en investeringsvänlig miljö när det gäller efterfrågeutveckling, arbetsmarknadsförhållanden, beskattning och regelverket.
- iii) Löneavtalen bör på ett bättre sätt beakta skillnader i produktivitetsnivå beroende på kvalifikationer, yrkeskunskaper och geografiska områden. I detta sammanhang och när så är lämpligt, bör ingångslönen för ungdomar, lågutbildade eller långtidsarbetslösa vara sådana att deras anställbarhet ökas. De positiva effekterna med lägre kostnader för ingångslöner skulle förstärkas ytterligare av åtgärder för att främja arbetskraftens anpassningsbarhet.
- iv) Det är viktigt att undvika "löneimitationseffekter", vilket innebär att skillnaderna mellan medlemsstaterna i arbetskraftskostnader bör fortsätta att avspeglade skillnaderna i arbetskraftens produktivitet. På grund av den gemensamma valutan kommer skillnaderna i lönenivå mellan olika medlemsstater att bli tydligare. Det kan leda till en viss ökning av arbetskraftens rörlighet, men det kan även i länder med lägre löner ge upphov till lönekrav för att jämna ut skillnaderna i förhållande till de länder som har högre löner. Löneökningar som är större än vad som motiveras av produktivitetsnivån i ett land skulle leda till försämd konkurrenskraft och sämre lönsamhet för

investeringarna och skulle därigenom leda till att det blev mindre attraktivt som etableringsort. Landets handel skulle påverkas negativt, investeringarna skulle motverkas och arbetslösheten skulle öka.

Ett uppfyllande av dessa krav innebär inte att löneutvecklingen bör vara enhetlig inom hela euroområdet. Det kommer troligen att finnas skillnader i produktivitetstillväxt och följaktligen skillnader i det tillgängliga utrymmet för reallöneökningar. Dessutom måste hänsyn tas till skillnader i arbetsmarknadssituation och ekonomiska förhållanden. Inom EMU kommer löneanpassningen att spela en viktigare roll vid anpassning till förändrade ekonomiska förhållanden, särskilt i fråga om landspecifika störningar, vilket ställer krav på större anpassningsbarhet i lönebildningen.

Eftersom arbetsmarknadens parter som regel har ansvar för att löneutvecklingen är förenlig med uppnående och upprätthållande av en hög sysselsättning, vilket innebär att de därigenom spelar en viktig roll för att uppnå en lämplig sammansättning av den makroekonomiska politiken, måste dialogen med arbetsmarknadens parter stärkas på alla lämpliga nivåer. På den nationella nivån kan regeringarna i högre grad behöva engagera sig i att främja dialogen kring och förståelsen för den ekonomisk-politiska strategin i de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. På gemenskapsnivå kommer kommissionen att fortsätta att utveckla den sociala dialogen, särskilt i frågor som rör den makroekonomiska politiken. Dessutom finns det inom ramen för den förstärkta samordningen av den ekonomiska politiken ett behov av att skapa trovärdighet och ett förtroendefullt klimat mellan de viktigaste ekonomisk-politiska aktörerna, vilket skulle kunna förstärkas av en regelbunden dialog mellan å ena sidan arbetsmarknadens parter och å andra sidan de myndigheter som ansvarar för den ekonomiska politiken.

7. STRUKTURPOLITISKA ÅTGÄRDER FÖR TILLVÄXT OCH SYSSELSÄTTNING

De strukturpolitiska åtgärderna spelar en mycket viktig roll när det gäller att främja ekonomisk välfärd, förbättra produktiviteten och höja sysselsättningen. Deras nyckelroll består i att bidra till en smidig makroekonomisk tillväxtprocess, att förstärka gemenskapens konkurrenskraft, att öka tillväxtens sysselsättningsinnehåll och att göra tillväxten miljövänligare. För att kunna bli så effektivt som möjligt måste de strukturpolitiska åtgärderna vara förenliga med en sund makroekonomisk politik.

De strukturpolitiska åtgärderna handlar om att förbättra hur marknaderna fungerar. När de inbegriper offentliga kostnader är det mycket viktigt att de kontrolleras så att de inte äventyrar målet att uppnå sunda offentliga finanser. Deras ekonomiska fördelar framträder dessutom endast efterhand.

Mot bakgrund av de otillräckliga framstegen med genomförandet av strukturreformer på varu-, tjänste-, och framför allt, arbetsmarknaderna i de flesta medlemsstaterna krävs det fortsatta och intensifierade ansträngningar för att avlägsna ofta djupt liggande strukturella brister. Medlemsstaternas anpassning till landspecifika ekonomiska störningar kommer i betydande utsträckning att vara avhängig flexibiliteten och anpassningsförmågan hos deras marknader för varor, tjänster och produktionsfaktorer. EMU kommer även att innebära ett intensifierat konkurrenstryck på företagen på grund av att växelkursförändringar kommer att försvinna inom euroområdet och av en ökad jämförbarhet mellan priser.

7.1 Varu-, tjänste- och kapitalmarknader

För att kunna skydda och främja konkurrenskraften, sysselsättningen och levnadsstandarden i en värld med frihandel och där tekniken ständigt förändras, är det nödvändigt att medlemsstaterna och gemenskapen intensifierar sina ansträngningar att förbättra varu-, tjänste- och kapitalmarknadernas effektivitet. Dessa ansträngningar bör inriktas på följande fyra huvudområden.

i) *Reformer för att fullända den inre marknaden*

Det är av avgörande betydelse för ett framgångsrikt EMU att den inre marknads sätt att fungera förbättras. Trots avsevärda framsteg återstår fortfarande ett antal betydande problem. Regelverket för den inre marknaden är ofullständigt, framför allt på grund av att gemenskapsdirektiven inte genomförts fullt ut på nationell nivå. I enlighet med den av kommissionen inrättade "resultattavlan" för den inre marknaden bör ansträngningar att minska andelen direktiv som rör den inre marknaden och som inte har genomförts med kraft genomföras i flertalet medlemsstater. Kommissionen och medlemsstaterna är medvetna om denna utmaning och i juni 1997 enades de om en handlingsplan för den inre marknaden enligt vilken medlemsstaterna den 1 januari 1999 skall ha avlägsnat de allvarigaste återstående lagstiftningsmässiga luckorna. Bland de områden där ytterligare åtgärder krävs bör sär-

skild uppmärksamhet ägnas offentlig upphandling och ömsesidigt erkännande.

Ansträngningarna bör nu inriktas på ett snabbt genomförande av handlingsplanen och på övervakning av att framsteg görs mot en verklig inre marknad. I detta syfte håller en resultattavla för den inre marknaden på att utarbetas. Den skall offentliggöras var sjätte månad. I slutsatserna från Europeiska rådets möte i Luxemburg betonas dessutom såväl betydelsen av att ägna full uppmärksamhet åt sådana aspekter av den nationella ekonomiska utvecklingen och politiken som kan hindra den inre marknaden från att fungera smidigt, som behovet av samordning av politiken i syfte att även främja skattereformer för att höja effektiviteten och motverka skadlig skattekonkurrens. Skatteincitament bör på detta område vara förenliga med gemenskapens bestämmelser om statligt stöd och det bör övervakas att medlemsstaterna följer principerna om sund skattekonkurrens. Detta är en av huvuduppgifterna för den uppföljningsgrupp som inrättades den 1 december 1997.

Den inre marknaden och den allmänna internationaliseringen innebär ett starkt tryck att förbättra konkurrenskraften. Konkurrenskraften beror dock även på medlemsstaternas och gemenskapens politik när det gäller forskning och utveckling och, framför allt, på informationssamhället. Därför är det mycket viktigt att de åtgärder i handlingsplanen som främjar innovation och omfattande spridning av ny teknik genomförs snabbt. Företagsmiljön när det gäller kommunikationer kräver också förstärkta insatser i infrastrukturprojekt, både genom att upprätthålla en adekvat nivå på de offentliga investeringarna och genom att där så är lämpligt sträva efter samriskprojekt med den privata sektorn. Ansträngningarna bör även inriktas på att gynna uppkomsten av en företagarkultur och på att främja företagargandan, vilken är en nyckelfaktor för att stimulera tillväxten, sysselsättningen och konkurrenskraften i gemenskapen.

ii) *Reformer för att öka konkurrensen*

På konkurrenspolitikens område har kommissionen erkänt behovet av att likrikta och decentralisera tillämpningen av kartellagstiftningen i syfte att öka dess effektivitet och minska kostnaderna för företagen. Medlemsstaterna bör också bidra till det viktiga målet att få en effektivare tillämpning av kartellbestämmelserna genom att revidera sin lagstiftning så att de nationella konkurrens-

myndigheterna på ett effektivt sätt kan tillämpa kartellbestämmelserna. På området statligt stöd finns det behov av en sträng kontroll från kommissionens sida och av en rigorös självdisciplin från medlemsstaternas sida.

iii) *Reformer av regelverket*

Ett adekvat regelverk är en förutsättning för att kunna stimulera produktivitetstillväxten och höja de europeiska företagens konkurrenskraft. Det är därför regeringarnas och kommissionens ansvar att kontinuerligt granska befintliga förordningar för att bedöma deras lämplighet och begränsa kostnaderna för att genomföra och övervaka dem samt att göra dem lättare att förstå och tillämpa. Detta gäller även för lagar och föreskrifter på miljöområdet, vilka bör vara incitamentsbaserade så att de ekonomiska aktörerna har möjlighet att på ett kostnadseffektivt sätt uppnå väldefinierade miljömål. Eftersom det fortfarande finns stora skillnader mellan länderna när det gäller meddelande av föreskrifter, har internationella organ inlett olika åtgärder som går ut på att identifiera bästa föreskriftspraxis på olika områden och använda dessa exempel som riktmärken. Sådana åtgärder skulle kunna leda till stora förbättringar av det regelverk som gäller för företagen. När det gäller gemenskapen skulle kommissionen kunna samordna sådana initiativ på grundval av bidrag från medlemsstaterna.

Administrativa föreskrifter och besvärliga förfaranden tenderar att vara en särskilt tung börda för små och medelstora företag, särskilt i inledningskedet. Sådana riktmärkesinitiativ skulle således kunna börja med de administrativa föreskrifterna för att starta nya företag. På motsvarande sätt bör identifiering och avskaffande av eventuella återstående omotiverade regleringar som hindrar utvecklingen av riskkapital och nya finansiella produkter, särskilt sådana som kan bidra till finansieringen av små och medelstora företag, prioriteras.

Särskild uppmärksamhet bör även ägnas skapande av arbetstillfällen på lokal nivå i den sociala ekonomin och ny verksamhet som är knuten till behov som marknaden ännu inte tillfredsställer, där spridningseffekterna är betydande både vad gäller ekonomisk aktivitet och social sammanhållning. För att de möjligheter som erbjuds på dessa områden skall kunna utnyttjas fullt ut behöver ett gynnsammare regelverk av föreskrifter och skatteregler utvecklas.

iv) *Finansmarknaderna*

EMU kommer i hög grad att förändra de europeiska finansmarknaderna. Dessa förändringar kommer att leda till stora och mycket likvida finansmarknader i euro. Det är viktigt att de nationella myndigheterna vidtar nödvändiga åtgärder för att avskaffa rättsliga och finansiella hinder för marknadsintegrationen. Eftersom segmenteringen mellan de olika medlemsstaternas finansmarknader kommer att minska inom EMU, kommer all ineffektivitet att bli mer uppenbar samtidigt som konkurrensen kommer att intensifieras mellan finansiella institutioner inom euroområdet. Det är dessutom troligt att de nya eurofinansmarknaderna kommer att vara attraktiva för finansinstitutioner i länder utanför Europa. Om de nya eurofinansmarknadernas fulla potential skall kunna utnyttjas är det följaktligen mycket viktigt att de olika aktörerna förbereder sig fullständigt för EMU.

För att dessa reformer skall bli så effektiva som möjligt krävs noggrann övervakning och, när så är lämpligt, samordning på gemenskapsnivå genom multilateral övervakning, vilket innebär en komplettering av den pågående makroekonomiska multilaterala övervakningen. För att säkerställa stadiga framsteg med de ekonomiska reformerna bör medlemsstaterna och kommissionen lägga fram kortfattade årliga rapporter, i vilka anges deras politik för att öka varu-, tjänsre- och kapitalmarknadernas effektivitet. Rapporterna kommer från och med nästa år att ligga till grund för övervakning av dessa reformansträngningar på gemenskapsnivå och kommer att utgöra ett underlag för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken. Kommissionen kommer även att utarbeta en utvidgad resultattavla med indikatorer på faktisk marknadsintegration, inklusive pris-skillnader, och för genomförandet av åtgärder som gäller inre marknaden.

7.2 *Arbetsmarknaderna*

Det är möjligt att varaktigt minska de nuvarande höga nivåerna av arbetslöshet och att öka sysselsättningsgraden inom gemenskapen. Detta kräver emellertid en kraftfull och oförtruten användning av ett stort antal åtgärder som förstärker varandra, och vars resultat ofta inte visar sig förrän på medellång eller lång sikt. Den makroekonomiska politiken bör, i växelverkan med de strukturpolitiska åtgärderna, kunna säkerställa en lång period av stark, icke-inflatorisk tillväxt understödd av kapacitetshöjande investeringar. Den politik detta kräver utgör det centrala innehållet i de föreliggande och de föregående allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken.

För att kunna lösa gemenskapens problem med sysselsättningen kommer det dock att krävas en samtidig och genomgripande modernisering av gemenskapens arbetsmarknader för att öka tillväxtens sysselsättningsinnehåll och se till att arbetskraften är anställbar. Denna andra del av gemenskapens strategi för en hög grad av sysselsättning utvecklas i riktlinjerna för sysselsättning från Europeiska rådets möte i Luxemburg.

Riktlinjerna för sysselsättning — som baseras på de fyra pelarna om att förbättra anställbarheten, att utveckla företagarandan, att uppmuntra arbetstagarernas och företagens anpassningsförmåga samt att främja lika villkor för män och kvinnor kommer att genomföras genom de nationella handlingsplanerna för sysselsättning. Planerna är anpassade till de specifika nationella förhållandena och måste integrera sysselsättningsåtgärderna i en sund makroekonomisk strategi som inbegriper konsolidering av de offentliga finanserna i enlighet med stabilitets- och tillväxtpaktens krav. Dessutom måste de ge möjlighet både att minska obalanser på arbetsmarknaden och förbättra företagets förmåga att anpassa sig till ekonomiska förändringar. De nationella handlingsplanerna kommer att kunna fungera som ett viktigt ekonomiskpolitiskt instrument för att förstärka gemenskapens tillväxt- och sysselsättningspotential och i denna egenskap kommer de otvivelaktigt att utgöra en viktig del av framtida allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken.

Tyngdpunkten i medlemsstaternas åtgärder bör ligga på förebyggande strategi, inriktad på en aktiv politik för att öka utbudet av utbildad arbetskraft med lämpliga färdigheter. Dessa aktiva åtgärder behöver kombineras med insatser för att öka incitamenten såväl för att söka arbete som för att skapa arbetstillfällen, genom en översyn av skatte- och bidragssystemets struktur och administration.

i) *Aktiv arbetsmarknadspolitik*

Under en femårsperiod måste medlemsstaterna ta itu med ungdomsarbetslösheten och motverka långtidsarbetslöshet genom att erbjuda varje arbetslös ung människa och varje vuxen att börja om på nytt innan de kommer upp i sex respektive tolv månaders arbetslöshet. Detta kräver ökade ansträngningar så att arbetsförmedlingarna på ett effektivt sätt kan leta fram och förmedla lediga arbeten. Sådana åtgärder bör kombineras med åtgärder som utbildning och, vid behov, lönebidrag och sänkta arbetsgivaravgifter, särskilt

för lågutbildade. Det kommer att vara viktigt att koncentrera arbetsförmedlingarnas knappa resurser på dem som är i störst behov av hjälp för att hitta ett arbete.

Långtidsarbetslösheten är särskilt hög i Belgien, Irland, Italien och Spanien, medan ungdomsarbetslösheten är hög i Finland, Frankrike, Grekland, Italien och Spanien. I de här medlemsstaterna skulle det krävas särskilda ansträngningar för att följa riktlinjerna.

ii) *Skatter och sociala avgifter*

I mer än 15 år har ökningen av det samlade skatetrycket och den strukturella utvecklingen av skattesystemen (skatter och sociala avgifter) i medlemsstaterna varit ogynnsam för sysselsättningen. Till följd av den totala ökningen av skatter och sociala avgifter har det uppstått en växande klyfta mellan vad arbetstagarna får och vad företagen betalar. Denna allt större klyfta hämmar den ekonomiska effektiviteten, tillväxten och i sista hand skapandet av arbeten. Effekterna är särskilt skadliga i den nedre delen av löneskalan där låglönearbeten för lågutbildade prismässigt konkurreras ut från marknaden och aktiviteten på den svarta marknaden ökar. Med tanke på dessa skadliga verkningar är det viktigt att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att vända trenden, exempelvis genom reformering av det sociala trygghetssystemet och skattesystemet. Sådana åtgärder får emellertid inte äventyra budgetkonsolideringen. Sysselsättningseffekterna av sådana åtgärder skulle öka om de stöddes av aktiva arbetsmarknadsåtgärder för utbildning, lärlingssystem, yrkesutbildning och omskolning. För att skattesystemet skall bli mer sysselsättningsvänligt bör medlemsstaterna också undersöka om det är önskvärt att det införs en skatt på energi eller på utsläpp av förorenande ämnen, eller andra beskattningsåtgärder. Vid alla sådana ändringar bör hänsyn tas till effekten på konkurrensen samt till vilka ytterligare bördor som läggs på skattebetalande enskilda och företag.

iii) *Trygghetsreform*

Trygghetssystemen behöver reformeras för att incitamenten, möjligheterna och skyldigheten att börja arbeta skall öka, och, mer allmänt, för att förbättra arbetsmarknadens sätt att fungera. Detta innebär en förändring från system med passivt inkomststöd till understöd genom arbete. I vissa länder innebär det dock små fördelar att ta ett arbete jämfört med att ta emot bidrag, särskilt för

låginkomsttagare som är arbetslösa långa perioder: kombinerade bidrag för arbetslöshet, boende och barnomsorg kan i vissa fall resultera i nettoersättningsnivåer på över 80 procent i Belgien, Danmark, Finland, Frankrike, Tyskland, Nederländerna, Sverige och Förenade kungariket.

För att det skall bli lönsamt att arbeta krävs det en tudelad strategi. Först och främst måste det genomföras reformer så att det blir mer kvar i lönekuvertet. De brittiska reformer som går under beteckningen "bidrag till arbete" öppnar intressanta perspektiv vad gäller policy. För det andra måste kriterierna för att få bidrag, kraven på att söka arbete och utbildningskrav anpassas noga. I vissa fall måste tidsramarna för bidrag revideras. Många länder har uppnått positiva resultat på detta område. Emellertid borde de samlade effekterna av de olika bidragssystemen ses över så att det alltid skall löna sig att ta ett arbete jämfört med att få bidrag. Mer allmänt bör bidrags- och skattesystem ses i relation till regelverket på arbetsmarknaden. Medlemsstaterna, särskilt de som kombinerar relativt generösa bidragssystem med omfattande anställningsskydd, bör se över sin lagstiftning på området så att tryggheten kan kombineras med flexibilitet, samtidigt som bidragssystemet blir mer effektivt.

iv) *Arbetstidsarrangemang*

Där det finns möjligheter att minska arbetstiden är det viktigt att detta genomförs på ett sätt som

inte försämrar anpassbarheten och inte leder till minskat utbud av arbetskraft och minskad produktion. När det är lämpligt skulle sysselsättningen kunna främjas genom större flexibilitet när det gäller arbetstider på mikroekonomisk nivå. I detta sammanhang har det tagits några initiativ som antyder att avtal som kombinerar minskad arbetstid med nya arbetstillfällen kan leda till positiva resultat, förutsatt att arbetskostnaderna inte ökar. En annan väg för att öka tillväxtens sysselsättningsinnehåll skulle vara att uppmuntra största möjliga användning av frivilligt arbete, deltidsarbete och nya anställningsformer. Möjligheterna på detta område skiljer sig uppenbarligen mycket åt mellan medlemsstaterna med tanke på de mycket stora skillnader i fråga om andelen deltidsarbetande som finns för närvarande. Utbyte på gemenskapsnivå av erfarenheter och bästa praxis på dessa områden bör uppmuntras.

Utfärdad i Bryssel den 6 juli 1998.

På rådets vägnar

R. EDLINGER

Ordförande

Information om datum för ikraftträdandet av protokoll I om villkoren för de gemensamma företag som anges i avtalet om fiskeförbindelser mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Lettland

Eftersom båda parterna i protokoll I om villkoren för de gemensamma företag som anges i avtalet om fiskeförbindelser mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Lettland, vilket undertecknades den 30 april 1998 ⁽¹⁾, har avslutat sina interna tillämpningsförfaranden trädde protokollet följaktligen i kraft den 25 maj 1998.

⁽¹⁾ EGT L 48, 19.2.1998, s. 1.

EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDET

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS BESLUT

nr 46/98/COL

av den 4 mars 1998

om utfärdande av två tillkännagivanden inom konkurrensområdet om definitionen av relevant marknad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets (EES) konkurrenslagstiftning och om avtal av mindre betydelse som inte omfattas av artikel 53.1 i EES-avtalet

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHET HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet⁽¹⁾, särskilt artikel 55 i detta,

med beaktande av Avtalet mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol⁽²⁾, särskilt artiklarna 5.2 b och 25.1 i detta,

efter samråd med Europeiska kommissionen,

och med beaktande av följande:

Europeiska kommissionen har antagit ett tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning⁽³⁾ och ett meddelande om avtal av mindre betydelse som inte omfattas av artikel 85.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen⁽⁴⁾.

Tilkännagivandet och meddelandet är av betydelse även för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det är nödvändigt att ge företagen vägledning genom att ange de principer och regler som EFTA:s övervakningsmyndighet följer vid tillämpningen av begreppen relevant produktmarknad och relevant geografisk marknad och vid bedömningen av huruvida ett avtal har haft en märkbar effekt på handeln och konkurrensen enligt artiklarna 53 till 60 i EES-avtalet.

En enhetlig tillämpning av EES konkurrensregler måste garanteras inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt punkt II under rubriken "Allmänt" i slutet av bilaga XIV till EES-avtalet skall EFTA:s övervakningsmyndighet efter samråd med EG-kommissionen anta rättsakter motsvarande dem som antas av EG-kommissionen för att upprätthålla lika konkurrensvillkor.

⁽¹⁾ I det följande kallat EES-avtalet.

⁽²⁾ I det följande kallat övervakningsavtalet.

⁽³⁾ EGT C 372, 9.12.1997, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT C 372, 9.12.1997, s. 13.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Följande tillkännagivanden, som utgör bilaga I och bilaga II till detta beslut, skall utfärdas:
  - EFTA:s övervakningsmyndighets tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i Europeiska ekonomiska samarbetsområdets (EES) konkurrenslagstiftning.
  - EFTA:s övervakningsmyndighets tillkännagivande om avtal av mindre betydelse som inte omfattas av artikel 53.1 i EES-avtalet.
2. Detta beslut och de bifogade tillkännagivandena äger giltighet på engelska och skall offentliggöras i EES-delen av och EES-supplementet till *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 4 mars 1998

På EFTA:s övervakningsmyndighets vägnar

Knut ALMESTAD

Ordförande

BILAGA I

EFTA:s ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS TILLKÄNNAGIVANDE OM DEFINITIONEN AV RELEVANT MARKNAD I EUROPEISKA EKONOMISKA SAMARBETSOMRÅDETS (EES) KONKURRENSLAGSTIFTNING

- A. Detta tillkännagivande utfärdas i enlighet med bestämmelserna i Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) och Avtalet mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (övervakningsavtalet).
- B. Europeiska kommissionen har utfärdat ett tillkännagivande om definitionen av relevant marknad i gemenskapens konkurrenslagstiftning⁽¹⁾. Denna icke bindande rättsakt innehåller de principer och regler som Europeiska kommissionen följer inom konkurrensområdet.
- C. EFTA:s övervakningsmyndighet anser att den ovan nämnda rättsakten är av betydelse för EES. För att likartade konkurrensvillkor skall råda och för att säkerställa en enhetlig tillämpning av EES-avtalets konkurrensregler i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, utfärdar EFTA:s övervakningsmyndighet detta tillkännagivande med utövande av de befogenheter som övervakningsmyndigheten givits i artikel 5.2 b i övervakningsavtalet. Övervakningsmyndigheten kommer att följa de principer och regler som fastslås i detta tillkännagivande när den tillämpar EES-avtalets konkurrensregler i enskilda ärenden.

I. INLEDNING

1. Syftet med detta tillkännagivande är att ge vägledning om på vilket sätt EFTA:s övervakningsmyndighet tillämpar begreppen relevant produktmarknad och relevant geografisk marknad när den tillämpar EES-avtalets konkurrensregler, särskilt bestämmelserna i kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽²⁾ och punkt 1 i bilaga XIV till EES-avtalet jämförd med kapitel XIII i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽³⁾, och deras motsvarigheter inom andra sektorsvisa tillämpningar, såsom transport och kol och stål⁽⁴⁾.

2. Marknadsdefinitionen är ett verktyg som används för att finna och fastställa gränserna för konkurrensen mellan företag. Den gör det möjligt att fastställa ramen för EFTA:s övervakningsmyndighets tillämpning av konkurrenslagstiftningen. Det huvudsakliga syftet med att definiera en marknad är att på ett systematiskt sätt fastställa vilka konkurrensbegränsningar de berörda företagen⁽⁵⁾ utsätts för. Syftet med att definiera både en produktmarknad och en geografisk marknad är att identifiera de faktiska konkurrenter till de berörda företagen som är i stånd att begränsa deras beteende och hindra dem från att agera oberoende av ett effektivt konkurrenstryck. Det är ur detta perspektiv som marknadsdefinitionen gör det möjligt att bland annat beräkna marknadsandelar som kan ge värdefull information om marknadsinflytande i samband med en bedömning av dominerande ställning eller en tillämpning av artikel 53 i EES-avtalet.

3. Det följer av ovanstående att begreppet relevant marknad skiljer sig från andra marknadsbegrepp, som ofta används i andra

sammanhang. Företag använder exempelvis ofta termen marknad för att beteckna det område där de säljer sina produkter eller för att generellt hänvisa till den bransch eller sektor de tillhör.

4. Definitionen av den relevanta marknaden vad gäller såväl produkter som geografiskt område är ofta avgörande för bedömningen av ett konkurrensärende. Det är EFTA:s övervakningsmyndighets förhoppning att den genom att offentliggöra de förfaranden den tillämpar med hänsyn till marknadsdefinitioner och genom att ange vilka kriterier och uppgifter den grundar sina beslut på skall öka kunskapen om sin politik och sitt beslutsfattande i fråga om konkurrens.

5. De ökade kunskaperna kommer även att göra det lättare för företagen och deras rådgivare att förutse när EFTA:s övervakningsmyndighet av konkurrensskäl kan väntas ha invändningar i ett enskilt fall. Företagen kommer därför att kunna ta sådana hänsyn i sina egna interna beslutsfattanden när de överväger exempelvis förvärv, att bilda samriskföretag eller att ingå vissa avtal. Avsikten är även att företagen bättre skall förstå vilken slags information övervakningsmyndigheten anser vara relevant för definieringen av marknaden.

6. EFTA:s övervakningsmyndighets tolkning av begreppet relevant marknad påverkar inte tolkningar i EFTA-domstolen, EG-domstolen eller EG:s förstainstansrätt.

II. DEFINITION AV RELEVANT MARKNAD

Definition av relevant produktmarknad och relevant geografisk marknad

7. I vissa rättsakter angående artiklarna 53 och 54 i EES-avtalet, särskilt bestämmelserna i avsnitt 6 i formulär A/B om det gäller

⁽¹⁾ EGT C 372, 9.12.1997, s. 5.

⁽²⁾ Motsvarar rådets förordning (EEG) nr 17/62 (allmänt förfarande).

⁽³⁾ Motsvarar rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (kontroll av företagskoncentrationer).

⁽⁴⁾ I ärenden om statligt stöd avser bedömningen i första hand mottagaren och den berörda branschen/sectorn, och inte de konkurrensbegränsningar stödmottagaren är utsatt för. När frågor om marknadsinflytande och därför om relevant marknad blir aktuella i något enskilt ärende, kan inslag i det tillvägagångssätt som beskrivs här utgöra grunden för bedömning av ärenden om statligt stöd.

⁽⁵⁾ I detta tillkännagivande avses med berörda företag, om det gäller en koncentration, de företag som är parter i koncentrationer. Vid undersökningar enligt artikel 54 i EES-avtalet avses det företag som undersökningen gäller eller de klagande. Vid undersökningar enligt artikel 53 avses avtalsparterna.

kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽¹⁾ liksom bestämmelserna i avsnitt 6 i formulär CO om det gäller punkt 1 i bilaga XIV till EES-avtalet och kapitel XIII i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽²⁾, fastställs nedanstående definitioner. Relevanta produktmarknader definieras på följande sätt:

”En relevant produktmarknad omfattar alla varor eller tjänster som på grund av sina egenskaper, sitt pris och den tilltänkta användningen av konsumenterna betraktas som utbytbara.”

8. Relevanta geografiska marknader definieras på följande sätt:

”Den relevanta geografiska marknaden omfattar det område inom vilket de berörda företagen tillhandahåller de relevanta produkterna eller tjänsterna, inom vilket konkurrensvillkoren är tillräckligt likartade och som kan skiljas från angränsande geografiska områden framför allt på grund av väsentliga skillnader i konkurrensvillkoren.”

9. Den relevanta marknad i förhållande till vilken ett givet konkurrensproblem bedöms fastställs därför genom att produktmarknaden och den geografiska marknaden kombineras. EFTA:s övervakningsmyndighet tolkar definitionerna i punkterna 7 och 8 (vilka avspeglar EG-domstolens och EG:s förstainstansrätts rättspraxis liksom övervakningsmyndighetens egen beslutspraxis) i enlighet med de riktlinjer som definieras i detta tillkännagivande.

Begreppet relevant marknad och målen för konkurrenspolitiken inom EES

10. Begreppet relevant marknad har nära anknytning till de syften som eftersträvas genom konkurrenspolitiken inom EES. När det gäller till exempel kontroll av koncentrationer inom samarbetsområdet är syftet med att kontrollera strukturella förändringar i utbudet av en produkt eller tjänst att förhindra att en dominerande ställning skapas eller förstärks, vilket skulle kunna leda till att den effektiva konkurrensen påtagligt hämmas på en väsentlig del av det territorium som omfattas av EES-avtalet. I samband med EES konkurrenspolitik innebär en dominerande ställning att ett företag eller en företagsgrupp i väsentlig utsträckning skulle kunna agera oberoende av sina konkurrenter, kunder och sista hand konsumenter.⁽³⁾ En sådan ställning kan väntas uppstå när ett företag eller en företagsgrupp står för en stor del av utbudet på en given marknad, under förutsättning att andra faktorer som analyserats i samband med bedömningen (t.ex. inträdes hinder, kundernas möjligheter att reagera m.fl.) pekar i samma riktning.

11. EFTA:s övervakningsmyndighet använder samma angreppssätt vid tillämpningen av artikel 54 i EES-avtalet på företag som ensamma eller tillsammans med andra har en dominerande ställning. Enligt kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽⁴⁾ har EFTA:s övervakningsmyndighet befogenhet att undersöka missbruk av en dominerande ställning och få det att upphöra, och den dominerande ställningen konstateras också i förhållande till en relevant marknad. Marknader kan även behöva definieras vid tillämpningen av artikel 53 i EES-avtalet, i synnerhet när det

gäller att fastställa huruvida konkurrensen begränsas i väsentlig utsträckning eller om villkoret i artikel 53.3 b för undantag från artikel 53.1 är uppfyllt.

12. De kriterier som används vid definieringen av den relevanta marknaden tillämpas generellt vid analysen av vissa beteenden på marknaden och vid analysen av strukturella förändringar i produktutbudet. Metoden kan dock leda till olika resultat beroende på vilken typ av konkurrensproblem som undersöks. Omfattningen av den geografiska marknaden kan till exempel vara annorlunda om det är en koncentration som granskas, där perspektivet är framåtblickande, än om analysen gäller ett tidigare beteende. De olika tidshorisonter som beaktas i varje ärende kan innebära att olika geografiska marknader definieras för samma produkt beroende på om EFTA:s övervakningsmyndighet undersöker en förändring av utbudsstrukturen, såsom en koncentration eller ett kooperativt samriskföretag, eller frågor som gäller ett visst tidigare beteende.

Grundprinciper för marknadsdefinieringen

Konkurrensbegränsningar

13. Företagen utsätts för tre huvudtyper av konkurrensbegränsningar: utbytbarhet på efterfrågesidan, utbytbarhet på utbudssidan och potentiell konkurrens. Ur ekonomisk synvinkel och i samband med definieringen av den relevanta marknaden utgör utbytbarheten på efterfrågesidan den mest omedelbara och effektiva begränsningen för leverantörer av en viss produkt, särskilt i fråga om prissättning. Ett företag eller en företagsgrupp kan inte ha väsentligt inflytande på de rådande försäljningsvillkoren, såsom priser, om det är lätt för dess kunder att gå över till tillgängliga substitutvaror eller till leverantörer någon annanstans. Själva arbetet med att definiera marknaden består huvudsakligen i att identifiera vilka alternativa försörjningskällor de berörda företagens kunder har i praktiken, både vad gäller produkter eller tjänster och leverantörernas geografiska belägenhet.

14. De konkurrensbegränsningar som potentiell konkurrens och utbytbarhet på utbudssidan ger upphov till, förutom de som beskrivs i punkt 20–23, har i regel en mindre omedelbar verkan och kräver i varje fall att ytterligare faktorer analyseras. Följaktligen beaktas sådana begränsningar under konkurrensanalysens bedömningsfas.

Utbytbarhet på efterfrågesidan

15. För att bedöma utbytbarheten på efterfrågesidan är det nödvändigt att fastställa vilka produkter konsumenten uppfattar som utbytbara. En metod att fastställa detta är att genomföra ett tankeexperiment i vilket en liten och varaktig förändring av de relativa priserna antas och kundernas troliga reaktion på den förändringen bedöms. Av operationella och praktiska skäl är marknadsdefinieringen inriktad på priser, och närmare bestämt på sådan utbytbarhet på efterfrågesidan som beror på små och varaktiga förändringar av de relativa priserna. Med denna metod kan man få fram tydliga indikationer på vilka uppgifter som är relevanta för att definiera marknader.

⁽¹⁾ Se fotnot 2.

⁽²⁾ Se fotnot 3.

⁽³⁾ EG-domstolens definition i målet Hoffmann-La Roche (EG-domstolens dom av den 13 februari 1979, mål 85/76, Rec. s. 461), vilken bekräftas i senare domar.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2.

16. Teorin bakom detta tillvägagångssätt är att om man utgår från det slags produkter som de berörda företagen säljer och det område i vilket de säljer dem, kommer ytterligare produkter och områden att inkluderas i eller uteslutas ur den definierade marknaden beroende på om konkurrensen från dessa andra produkter och områden i tillräcklig utsträckning kortsiktigt påverkar eller begränsar priserna på parternas produkter.

17. Den fråga som måste besvaras är huruvida det skulle vara enkelt för parternas kunder att gå över till lätt tillgängliga substitutvaror eller till leverantörer någon annanstans som svar på en liten (5 % – 10 %), varaktig ökning av de relativa priserna på de produkter och i de områden som undersöks. Om substitutionen skulle vara tillräcklig för att göra prisökningen olönsam på grund av minskad försäljning, skulle ytterligare substitutvaror och områden tillfogas den relevanta marknaden till dess att produktmarknaden och den geografiska marknaden är sådana att en liten, varaktig ökning av de relativa priserna skulle vara lönsam. Motsvarande analys tillämpas i ärenden som gäller kundernas inflytande, då utgångspunkten är att leverantören och pristestet gör det möjligt att identifiera alternativa distributionskanaler eller försäljningsställen för leverantörens produkter. Vid tillämpningen av dessa principer bör särskilda situationer av de slag som beskrivs i punkterna 56 och 58 beaktas noggrant.

18. Ett praktiskt exempel på detta test kan man få genom att se hur det skulle tillämpas på en koncentration av till exempel läskedrycksföretag. I ett sådant ärende skulle man behöva fastställa huruvida läskedrycker med olika smak tillhör samma marknad. I praktiken skulle man behöva ställa frågan om de som köper smak A skulle gå över till andra smaker om priset på smak A varaktigt ökade med 5 % – 10 %. Om ett tillräckligt antal konsumenter skulle gå över till, låt oss säga, smak B i en sådan omfattning att prisökningen på smak A skulle bli olönsam till följd av den minskade försäljningen, skulle marknaden omfatta åtminstone smakerna A och B. Processen skulle behöva upprepas för andra tillgängliga smaker till en uppsättning produkter har identifierats för vilka en prisökning inte skulle medföra en tillräcklig substitution på efterfrågesidan.

19. I allmänhet, och särskilt när det gäller bedömningen av koncentrationsärenden, är det rådande marknadspriset som skall beaktas. Om det rådande priset emellertid har fastställts på en marknad utan tillräcklig konkurrens är det möjligt att det inte kan användas. Särskilt när det gäller undersökningar av missbruk av dominerande ställning, beaktas det faktum att det rådande priset redan kan ha ökat väsentligt.

Utbyttbarhet på utbudssidan

20. I de situationer då utbyttbarheten på utbudssidan kan jämföras med utbyttbarhet på efterfrågesidan vad gäller effektivitet och omedelbarhet kan även denna beaktas när marknaderna definieras. För detta krävs att leverantörerna som svar på små och

varaktiga förändringar av de relativa priserna kan ställa om till produktion av de relevanta produkterna och kan marknadsföra dem på kort sikt (!) utan att väsentliga tilläggskostnader eller risker uppstår. Om dessa villkor uppfylls kommer den ytterligare produktion som kommer ut på marknaden att ha en begränsande effekt på de berörda företagens konkurrensbeteende. I fråga om effektivitet och omedelbarhet är en sådan verkan likvärdig med verkan av utbyttbarhet på efterfrågesidan.

21. Denna situation uppstår vanligtvis när företag säljer ett brett sortiment av olika kvaliteter av samma produkt. Även om de olika kvaliteterna inte är utbyttbara för varje slutkund eller konsumentgrupp, hänförs de till samma produktmarknad under förutsättning att de flesta leverantörerna kan erbjuda och sälja dem på ett sådant sätt att de krav på omedelbarhet och frånvaro av väsentligt ökade kostnader som beskrivs ovan är uppfyllda. I sådana fall kommer den relevanta produktmarknaden att omfatta alla produkter som är utbyttbara både på utbuds- och efterfrågesidan, och den aktuella försäljningen av dessa produkter läggs samman för att ge marknadens totala värde eller volym. Samma resonemang kan leda till att olika geografiska områden grupperas.

22. Ett praktiskt exempel på tillvägagångssättet vid utbyttbarhet på utbudssidan när en produktmarknad skall definieras är papper. Papper tillhandahålls vanligtvis i många olika kvaliteter, från standardskrivpapper till högkvalitetspapper för exempelvis konstböcker. Ur efterfrågesynvinkel kan olika papperskvaliteter inte användas för samma sak, dvs. man kan inte använda papper av lägre kvalitet för en konstbok eller högkvalitetspublikation. Pappersfabriker är emellertid beredda att tillverka de olika kvaliteterna och tillverkningen kan ställas om till försumbara kostnader och på kort tid. Om det finns några särskilda distributionsproblem kan papperstillverkarna därför konkurrera om order på de olika kvaliteterna, särskilt om beställningarna görs i tillräckligt god tid för att produktionsplanerna skall kunna anpassas. Under sådana omständigheter skulle EFTA:s övervakningsmyndighet inte definiera en avskild marknad för varje papperskvalitet och varje användning. De olika papperskvaliteterna inkluderas i den relevanta marknaden och försäljningen av dem läggs samman för att ge en uppskattning av marknadens totala värde och volym.

23. Om utbyttbarheten på utbudssidan kräver en väsentlig anpassning av befintliga fasta och immateriella tillgångar, nyinvesteringar, strategiska beslut eller tar tid, kommer den inte att beaktas i det skede då marknaden definieras. Ärenden i vilka utbyttbarhet på utbudssidan sannolikt inte skulle leda till att EFTA:s övervakningsmyndighet utvidgade marknadsdefinitionen skulle till exempel kunna gälla konsumentprodukter, till exempel märkesdrycker. Även om buteljeringanläggningar i princip kan buteljera olika drycker, medför detta kostnader och omställningstider (för till exempel reklam, produktprovning och distribution) innan produkten faktiskt kan säljas. I dessa ärenden undersöks effekterna av utbyttbarheten på utbudssidan och andra former av potentiell konkurrens i ett senare skede.

Potentiell konkurrens

24. Den tredje källan till konkurrensbegränsning, potentiell konkurrens, beaktas inte vid marknadsdefinieringen, eftersom de förutsättningar som krävs för att den potentiella konkurrensen faktiskt skall utgöra en effektiv konkurrensbegränsning identifieras genom analys av särskilda faktorer och omständigheter

(!) Dvs. inom den period som inte kräver väsentlig anpassning av befintliga fasta och immateriella tillgångar, se punkt 23.

som har samband med inträdesvillkoren. Vid behov genomförs en sådan analys i ett senare skede, i allmänhet när de berörda företagens ställning på marknaden redan har uttrönts och tyder på att det kan finnas konkurrensmässiga problem.

III. OMSTÄNDIGHETER SOM LIGGER TILL GRUND FÖR DEFINITIONEN AV RELEVANT MARKNAD

Att definiera en relevant marknad i praktiken

Produktmarknader

25. Det finns en rad uppgifter som gör det möjligt att bedöma i vilken utsträckning substitution skulle förekomma. I enskilda ärenden kan ett visst slag av uppgifter vara avgörande, vilket till stor del beror på egenskaperna hos den bransch och de produkter eller tjänster som undersöks och på hur väl avgränsad branschen är. Samma slag av uppgifter kan vara betydelselösa i andra ärenden. I de flesta ärenden måste ett beslut fattas med beaktande av ett antal kriterier och olika bevisföremål. EFTA:s övervakningsmyndighet är öppen för empiriskt belagda uppgifter och strävar efter att använda all tillgänglig information som kan vara relevant i ett enskilt ärende på ett effektivt sätt. EFTA:s övervakningsmyndighet följer inte någon strikt hierarki av olika källor eller typer av information.

26. Förfarandet vid definiering av relevanta marknader kan sammanfattas på följande sätt: På grundval av tillgänglig preliminär information eller sådana uppgifter som de berörda företagen tillhandahållit, kan EFTA:s övervakningsmyndighet vanligtvis grovt fastställa de möjliga relevanta marknaderna i förhållande till vilka exempelvis en koncentration eller en konkurrensbegränsning skall bedömas. I allmänhet, och av praktiska skäl när ett enskilt ärende handläggs, gäller det att välja en av flera möjliga relevanta marknader. När det gäller produktmarknaden till exempel är frågan ofta huruvida produkt A och produkt B hör till samma produktmarknad. Det händer ofta att det räcker att inkludera produkt B för att undanröja alla konkurrensmässiga problem.

27. I sådana situationer är det inte nödvändigt att utreda huruvida marknaden även omfattar andra produkter eller att nå en definitiv slutsats beträffande den exakta produktmarknaden. Om transaktionen i fråga inte leder till några konkurrensmässiga problem på en tänkbar alternativ marknad, kommer frågan om marknadsdefinitionen att lämnas därhän, varvid företagets informationsbörda lättar.

Geografiska marknader

28. EFTA:s övervakningsmyndighets tillvägagångssätt vid definieringen av en geografisk marknad kan sammanfattas på följande sätt. Övervakningsmyndigheten skaffar sig en preliminär uppfattning om den geografiska marknadens omfattning på grundval av grovt uppskattade uppgifter om marknadsandelarnas fördelning på parterna och deras konkurrenter samt en preliminär analys av prissättning och prisskillnader på nationell nivå och inom EES. Denna första uppfattning används i princip som en arbetshypotes som anger riktningen för de undersökningar

övervakningsmyndigheten genomför i syfte att nå fram till en exakt definition av den geografiska marknaden.

29. Skälen för varje särskild prisstruktur och fördelning av marknadsandelar måste utredas. Företag kan ha höga marknadsandelar på sina hemmamarknader av historiska skäl, och omvänt kan en jämnt fördelad närvaro av vissa företag inom hela EES överensstämma med nationella eller regionala geografiska marknader. Den ursprungliga arbetshypotesen prövas därför mot en analys av efterfrågans särdrag (betydelsen av nationella eller lokala preferenser, kundernas aktuella inköpsmönster, produktdifferentiering/varumärken m.m.) för att fastställa huruvida företag inom olika områden verkligen utgör alternativa försörjningskällor för konsumenterna. Det teoretiska experimentet grundar sig återigen på substitution orsakad av förändringar i de relativa priserna, och den fråga som måste besvaras är återigen om parternas kunder skulle kunna börja anlita företag någon annanstans på kort sikt och till försämbara kostnader.

30. Vid behov genomförs ytterligare en kontroll av utbudsfaktorerna för att säkerställa att de företag som ligger inom ett visst område inte skulle möta hinder om de skulle vilja öka sin försäljning på konkurrensmässiga villkor inom hela den geografiska marknaden. Denna analys omfattar granskning av kraven på lokal närvaro för att kunna sälja i ett visst område, villkoren för tillgång till distributionskanalerna, kostnaderna för att bygga upp ett distributionsnät, samt huruvida det finns föreskrivna hinder orsakade av offentlig upphandling, prisregleringar, kvoter och tullar som begränsar handeln eller tillverkningen, tekniska standarder, monopol, etableringsfrihet, krav på tillstånd från myndigheter, förpackningsbestämmelser, m.m. EFTA:s övervakningsmyndighet identifierar kort sagt eventuella svårigheter och hinder, som kan skydda företag inom ett visst geografiskt område mot konkurrens från företag utanför det området, för att på nationell, europeisk och global nivå fastställa exakt hur stor växelverkan mellan marknaderna är.

31. Mönstret och utvecklingen av de faktiska handelsflödena ger ytterligare användbar information om den ekonomiska betydelsen av var och en av ovanstående efterfråge- eller utbudsfaktorer och om den utsträckning i vilken dessa utgör verkliga hinder som leder till olika geografiska marknader. I analysen av handelsflödena tas i allmänhet frågan om transportkostnader upp och i vilken utsträckning dessa kan hindra handeln mellan olika områden, med hänsyn tagen till anläggningslokalisering, produktionskostnader och relativa prisnivåer.

Marknadsintegration inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

32. Slutligen tar EFTA:s övervakningsmyndighet även hänsyn till den pågående marknadsintegrationen inom EES när den definierar geografiska marknader. I enlighet med EES-avtalet⁽¹⁾ går det vid en bedömning av till exempel en koncentration eller ett strukturellt samriskföretags inverkan på konkurrensen inte att bortse från de åtgärder som vidtas för att undanröja handels hinder och öka integrationen av EES-marknaderna. Om situationen är sådan att nationella marknader tidigare på ett artificiellt sätt har hållits avskilda från varandra på grund av sådana rättsliga hinder som nu har undanröjts, görs vanligen en försiktig bedömning av historiska uppgifter om priser, marknadsandelar eller handelsmönster. Om den pågående marknadsintegrationen kan väntas leda till att de geografiska marknaderna inom kort blir större, kan detta beaktas vid definieringen av den geografiska marknaden i samband med bedömningar av koncentrationer eller samriskföretag.

(¹) Det bör poängteras att EES-avtalet har en mer begränsad räckvidd än EG-fördraget. Till exempel kan avsaknaden av en tullunion och begränsad tillämplighet på vissa produkter påverka bedömningen av marknadsintegrationen mellan EFTA-staterna och mellan EFTA-staterna och gemenskapen.

Insamling av information

33. Om en exakt marknadsdefinition bedöms vara nödvändig, kontakter EFTA:s övervakningsmyndighet ofta de viktigaste kunderna och företagen i branschen för att höra vad de har för synpunkter på avgränsningen av produktmarknaderna och de geografiska marknaderna och för att få de faktauppgifter den behöver för att nå en slutsats. Övervakningsmyndigheten kan även kontakta de relevanta branschorganisationerna och företag verksamma inom en marknad som utgör ett senare led för att, om det är nödvändigt, kunna fastställa separata produktmarknader och geografiska marknader för olika produktions- och distributionsnivåer av den ifrågavarande produkten/tjänsten. Den kan även be de berörda företagen om ytterligare upplysningar.

34. I förekommande fall begär EFTA:s övervakningsmyndighet skriftligen upplysningar av de ovan nämnda marknadsaktörerna. Dessa skrivelser omfattar vanligtvis frågor om företagens syn på olika reaktioner på hypotetiska prisökningar och deras synpunkter på avgränsningen av den relevanta marknaden. De innehåller även en begäran om att de faktauppgifter tillhandahålls som övervakningsmyndigheten nödvändiga för att den skall kunna dra en slutsats om den relevanta marknadens omfattning. Övervakningsmyndigheten kan även diskutera med marknadsdirektörer eller andra anställda på dessa företag för att få en bättre förståelse av hur förhandlingarna mellan leverantörer och kunder sker och av de olika aspekter som rör definitionen av den relevanta marknaden. I förekommande fall kan de även besöka eller inspektera parternas fastigheter, deras kunder eller konkurrenter för att bättre förstå hur produkter tillverkas och säljs.

35. Det slags uppgifter som är relevanta vid fastställandet av produktmarknaden kan delas in enligt följande:

Uppgifter som ligger till grund för definitionen av produktmarknader

36. Genom en analys av produktens egenskaper och dess avsedda användning kan EFTA:s övervakningsmyndighet i ett första steg avgränsa det område på vilket den skall undersöka om det finns substitutvaror. Det räcker dock inte att se till produktens egenskaper och avsedda användning för att fastställa om två produkter är utbytbara på efterfrågesidan. Funktionell utbytbarhet eller likartade egenskaper behöver inte i sig vara tillräckligt, eftersom kundernas reaktioner på relativa prisförändringar kan styras också av andra hänsyn. Det kan till exempel finnas olika konkurrensbegränsningar på marknaderna för originaldelar till bilar och för reservdelar, vilket leder till att det finns två relevanta marknader. Omvänt är förekomsten av skillnader i produkternas egenskaper inte i sig tillräckligt för att utesluta utbytbarhet på

efterfrågesidan, eftersom denna även i stor utsträckning är beroende av hur kunderna värderar olika egenskaper.

37. Det slags uppgifter som EFTA:s övervakningsmyndighet anser vara relevanta för att bedöma huruvida två produkter är substitut på efterfrågesidan kan delas in enligt följande:

38. Belägg för att substitution nyligen förekommit.

I vissa ärenden är det möjligt att analysera belägg för sådant som hänt nyligen eller chocker på marknaden som ger verkliga exempel på substitution mellan två produkter. När sådan information finns tillgänglig utgör den vanligtvis grunden för marknadsdefinitionen. Om de relativa priserna har förändrats tidigare (allt annat lika) kommer förändringarna i efterfrågade mängder att vara avgörande för fastställandet av utbytbarheten. Tidigare produktlanseringar kan också ge användbar information i de fall det är möjligt att exakt analysera vilka produkter som förlorade andelar till förmån för den nya produkten.

39. Det finns ett antal kvantitativa tester som har utformats särskilt för att användas vid avgränsning av marknader. Dessa tester består i olika ekonomiska och statistiska metoder, såsom uppskattningar av elasticiteten och korspriselasticiteten⁽¹⁾ hos efterfrågan på en produkt, tester baserade på likartade prisutvecklingar över tiden och likartade eller konvergerande prisnivåer. EFTA:s övervakningsmyndighet tar hänsyn till tillgängliga kvantitativa uppgifter som tål noggrann granskning i syfte att fastställa historiska substitutionsmönster.

40. Kunders och konkurrenters synpunkter.

EFTA:s övervakningsmyndighet kan komma att kontakta de viktigaste kunderna och konkurrenterna till de berörda företagen i samband med undersökningen för att få deras synpunkter på produktmarknaden samt större delen av de faktauppgifter den behöver för att kunna dra en slutsats om marknadens omfattning. Motiverade svar från kunder och konkurrenter på frågor om vad som skulle hända om de relativa priserna för de aktuella produkterna skulle stiga något (med till exempel 5 % – 10 %) inom det aktuella geografiska området tas med i bedömningen om de är tillräckligt väl underbyggda.

41. Konsumentpreferenser.

När det gäller konsumtionsvaror kan det vara svårt för EFTA:s övervakningsmyndighet att sammanställa slutkonsumenternas faktiska synpunkter på substitutvaror. Marknadsundersökningar som företag har beställt tidigare och som de använder i sitt eget beslutsfattande om prissättning eller marknadsföringsåtgärder kan innehålla information som övervakningsmyndigheten har användning av när den skall avgränsa den relevanta marknaden. Vid fastställandet av om en ekonomiskt signifikant andel av konsumenterna anser att två produkter är utbytbara granskas undersökningar om konsumenters användningsmönster och attityder, uppgifter om deras inköpsmönster, detaljisters synpunkter

⁽¹⁾ Egenpriselasticiteten för produkt X är ett mått på hur mycket efterfrågan på X påverkas av en viss procentuell förändring av priset på X. Korspriselasticiteten mellan produkterna X och Y är ett mått på hur mycket efterfrågan på X påverkas av en viss procentuell förändring av priset på Y.

samt mer allmänt de marknadsforskningsresultat som parterna och deras konkurrenter tillhandahåller. Hänsyn kommer även att tas till betydelsen av varumärken för produkten i fråga. Den metod som används vid sådana konsumentundersökningar som de berörda företagen eller deras konkurrenter genomför i samband med ett koncentrationsärende eller ett förfarande enligt kapitel II i protokoll 4 till övervakningsavtalet⁽¹⁾ granskas oftast mycket noggrant. Till skillnad från befintliga studier har dessa inte genomförts som en del av det dagliga arbetet för att ligga till grund för affärsbeslut.

42. Handelshinder och kostnader i samband med övergång till möjliga substitutvaror.

Det finns ett antal hinder och kostnader som kan göra att EFTA:s övervakningsmyndighet anser att två produkter som vid första anblicken förefaller vara substitut inte tillhör en enda produktmarknad. Det går inte att ge en uttömmande uppräkningslista av alla möjliga hinder för substitution och kostnader i samband med en övergång. Dessa hinder kan ha många olika orsaker och övervakningsmyndigheten kan i sitt beslutsfattande komma att stöta på föreskrivna hinder och andra former av statlig intervention, begränsningar som uppkommer på marknader i senare led, behov av särskilda investeringar i produktionsmedel eller en produktionsminskning i samband med en omställning till alternativa råvaror, kundernas belägenhet, omställningskostnader eller andra investeringar, osäkerhet vad gäller nya leverantörers kvalitet och anseende, m.m.

43. Olika kundkategorier och prisdiskriminering.

Produktmarknadens omfattning kan begränsas av att det finns olika kundgrupper. En grupp köpare av den relevanta produkten kan utgöra en mer begränsad avskild marknad i de fall gruppen skulle kunna bli föremål för prisdiskriminering. Detta är vanligtvis fallet när följande två kriterier är uppfyllda: a) det är möjligt att entydigt fastställa vilken grupp en enskild kund tillhör vid det tillfälle då den relevanta produkten säljs till honom, och b) det skulle inte kunna förekomma handel mellan kunder och tredje man skulle inte kunna göra arbitragevinster.

Uppgifter som ligger till grund för definitionen av geografiska marknader

44. Det slags uppgifter som EFTA:s övervakningsmyndighet anser vara relevanta för att nå en slutsats om den geografiska marknaden kan delas in enligt följande:

45. Belägg för att kunder tidigare gått över till leverantörer i andra geografiska områden.

I vissa ärenden kan uppgifter om prisförändringar i olika områden och kundernas reaktioner på dessa finnas tillgängliga. I allmänhet kan samma kvantitativa tester som används vid definieringen av produktmarknaden användas vid definieringen av den geografiska marknaden. Man måste dock komma ihåg att

internationella prisjämförelser kan vara med komplicerade på grund av ett antal faktorer såsom växelkursförändringar, beskattning och produktdifferentiering.

46. Särdrag hos efterfrågan.

Själva typen av efterfrågan på den relevanta produkten kan avgöra omfattningen av den geografiska marknaden. Faktorer såsom nationella preferenser eller preferenser för nationella varumärken, språk, kultur och livsstil samt behovet av lokal närvaro kan i hög grad bidra till att begränsa det geografiska utrymmet för konkurrensmässigt beteende.

47. Kunders och konkurrenters synpunkter.

I förekommande fall kontaktar EFTA:s övervakningsmyndighet parternas viktigaste kunder och konkurrenter i samband med undersökningen för att få deras synpunkter på den geografiska marknadens avgränsningar, samt större delen av de faktauppgifter den behöver för att kunna dra en slutsats om marknadens omfattning, om de är tillräckligt väl underbyggda.

48. Aktuella geografiska inköpsmönster.

En granskning av kundernas aktuella geografiska inköpsmönster ger användbar information om den geografiska marknadens omfattning. Om kunder köper av företag var som helst inom EES på likartade villkor, eller förser sig med insatsvaror genom effektiva upphandlingsförfaranden i vilka företag inom hela EES lämnar in anbud, anses den geografiska marknaden vanligtvis omfatta hela EES.

49. Handelsflöden/transportmönster.

När antalet kunder är så stort att det inte är möjligt att genom dem få en klar bild av de geografiska inköpsmönstren kan information om handelsflödena användas i stället, under förutsättning att handelsstatistiken är tillräckligt detaljerad vad gäller de aktuella produkterna. Uppgifter om handelsflödena, och i synnerhet de underliggande orsakerna till dem, ger insikter och upplysningar som kan användas när den geografiska marknadens omfattning fastställs, men de är inte i sig själva tillräckliga för att en slutsats skall kunna dras.

50. Handelshinder och omställningskostnader i samband med en övergång till leverantörer i andra områden.

Frånvaron av gränsöverskridande inköp eller handelsflöden innebär exempelvis inte att marknaden är enbart nationell. Under sådana omständigheter måste det även fastställas huruvida det finns handelshinder som skyddar den nationella marknaden innan slutsatsen dras att den relevanta geografiska marknaden är nationell. Det kanske största hindret för att en kund skall börja beställa från andra geografiska områden är transportkostnaderna och transportbegränsningar som beror på lagstiftning eller på de berörda produkternas art. Transportkostnaderna begränsar ofta

⁽¹⁾ Se fotnot 2.

den geografiska marknaden för billiga bulkvaror, med förbehåll för att en transportnackdel kan kompenseras av komparativa fördelar i fråga om andra kostnader (för arbetskraft eller råvaror). Tillgången till distributionskanaler i ett visst område, sådana föreskrivna handelshinder som består inom vissa sektorer samt kvoter och tulltaxor kan även de utgöra hinder som skyddar ett geografiskt område mot konkurrens från företag utanför det området. Väsentliga omställningskostnader i samband med en övergång till leverantörer i andra länder utgör ett ytterligare sådant hinder.

51. På grundval av den insamlade informationen definierar EFTA:s övervakningsmyndighet en geografisk marknad som kan vara allt från lokal till världsomspännande.

52. Ovan har de olika faktorer beskrivits som kan vara av betydelse vid definieringen av marknader. Det är inte alltid nödvändigt att samla in uppgifter om och bedöma alla dessa faktorer. I praktiken räcker det ofta att utreda några av dem för att en slutsats skall kunna dras.

IV. BERÄKNING AV MARKNADSANDELAR

53. Det faktum att en relevant marknad definieras för såväl produkter som geografisk omfattning gör det möjligt att fastställa vilka leverantörer och kunder/konsumenter som finns på den aktuella marknaden. Sedan kan en total marknadsstorlek och marknadsandelar för var och en av leverantörerna beräknas på grundval av deras försäljning av de relevanta produkterna i det relevanta området. I praktiken kan man ofta få fram den totala marknadsstorleken och marknadsandelarna från källor på marknaden, dvs. företags uppskattningar eller undersökningar som gjorts av branschkonsulter eller branschorganisationer. Om detta inte är möjligt, eller om de tillgängliga uppskattningarna inte är tillförlitliga, ber EFTA:s övervakningsmyndighet vanligtvis var och en av leverantörerna på den relevanta marknaden om deras försäljningssiffror och beräknar den totala marknadsstorleken och marknadsandelarna med utgångspunkt i dem.

54. Även om marknadsandelar vanligtvis beräknas på grundval av försäljningssiffror, finns det andra faktorer som beroende på egenskaperna hos produkterna eller branschen i fråga kan ge vägledning, exempelvis kapacitet, antal aktörer på upphandlingsmarknader, flottornas storlek inom exempelvis luftfart eller reservernas omfattning inom sektorer såsom gruvindustrin.

55. I allmänhet är både uppgifter om försäljningsvolym och omsättning användbara. När det gäller differentierade produkter anses försäljningsvärdet samt marknadsandelar beräknade på detta bättre återspegla varje leverantörs relativa ställning och styrka.

V. YTTERLIGARE ÖVERVÄGANDEN

56. Det finns vissa områden där ovanstående principer skall tillämpas med försiktighet. Det gäller när man ser på primära och sekundära marknader, särskilt om det blir nödvändigt att bedöma företagets beteenden enligt artikel 54 i EES-avtalet. I dessa fall används samma metod för att definiera marknader, dvs. kundernas reaktioner på relativa prisförändringar bedöms på grundval av deras köpbeslut, men hänsyn tas till de begränsningar av möjligheterna till substitution som härrör från förhållanden på de marknader som har anknytning till den aktuella marknaden. En snäv definition av marknaden för sekundära produkter, till exempel reservdelar, kan bli resultatet om det är viktigt att de sekundära produkterna är kompatibla med den primära produkten. Om kompatibla sekundära produkter är svårtillgängliga samtidigt som den primära produkten är dyr och har lång livslängd, kan relativa prisökningar på de sekundära produkterna vara lönsamma. När olika sekundära produkter lätt kan substitueras med varandra eller om den primära produkten är sådan att konsumenterna snabbt och direkt kan reagera på höjningar av priserna på den sekundära produkterna kan marknadsdefinitionen bli en annan.

57. I vissa fall kan förekomsten av substitutionskedjor leda till fastställandet av en relevant marknad på vilken produkterna eller områdena i marknadens periferi inte är direkt utbytbara. Ett exempel på detta är den geografiska marknadens omfattning för en produkt för vilken transportkostnaderna är höga. Transportkostnaderna begränsar då leveranserna från tillverkningsanläggningarna till ett visst område runt varje anläggning. I princip skulle varje sådant område kunna utgöra den relevanta geografiska marknaden. Om tillverkningsanläggningarnas lokalisering emellertid är sådan att områdena runt anläggningarna överlappar varandra i väsentlig grad, är det möjligt att prissättningen av de produkterna begränsas av en substitutionskedjeeffekt och leder till att en vidare geografisk marknad fastställs. Samma resonemang kan vara tillämpligt om produkt B är ett substitut på efterfrågesidan för produkterna A och C. Även om produkterna A och C inte är direkta substitut på efterfrågesidan, skulle de ändå kunna anses tillhöra samma relevanta marknad, eftersom utrymmet för prissättningen av dem begränsas av risken för att kunderna går över till produkt B.

58. I praktiken måste förekomsten av substitutionskedjor styrkas med faktiska belägg för exempelvis oberoende prissättning i kedjans periferi, för att den relevanta marknaden skall kunna utvidgas i ett enskilt ärende. Dessutom måste prisnivåerna i kedjornas periferi vara av samma storleksordning.

BILAGA II

EFTA:S ÖVERVAKNINGSMYNDIGHETS TILLKÄNNAGIVANDE OM AVTAL AV MINDRE BETYDELSE SOM INTE OMFATTAS AV ARTIKEL 53.1 I EES-AVTALET

- A. Detta tillkännagivande utfärdas i enlighet med bestämmelserna i Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) och Avtalet mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (övervakningsavtalet).
- B. Europeiska kommissionen har utfärdat ett meddelande om avtal av mindre betydelse som inte omfattas av artikel 85.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen⁽¹⁾. Denna icke bindande rättsakt innehåller de principer och regler som Europeiska kommissionen följer inom konkurrensområdet.
- C. EFTA:s övervakningsmyndighet anser att den ovan nämnda rättsakten är av betydelse för EES. För att likartade konkurrensvillkor skall råda och för att säkerställa en enhetlig tillämpning av EES-avtalets konkurrensregler i hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, utfärdar EFTA:s övervakningsmyndighet detta tillkännagivande med utövande av de befogenheter som övervakningsmyndigheten givits i artikel 5.2 b i övervakningsavtalet. Övervakningsmyndigheten kommer att följa de principer och regler som fastslås i detta tillkännagivande när den tillämpar EES-avtalets konkurrensregler i enskilda ärenden.
- D. Detta tillkännagivande ersätter EFTA:s övervakningsmyndighets tillkännagivande antaget som bilaga IX till övervakningsmyndighetens beslut av den 12 januari 1994, senast ändrat genom ett beslut av den 15 maj 1996.⁽²⁾

”I

1. EFTA:s övervakningsmyndighet anser att det är viktigt att underlätta samarbete mellan företag i de fall samarbetet är önskvärt av ekonomiska skäl och inte ger upphov till konkurrensmässiga problem. Därför offentliggjorde övervakningsmyndigheten tillkännagivandet om avtal, beslut och samordnade förfaranden som avser samarbete mellan företag⁽³⁾, i vilket en rad avtal nämns som på grund av sin karaktär inte skall anses vara konkurrensbegränsande. I sitt tillkännagivande om bedömningen av vissa underleverantörsavtal⁽⁴⁾ ansåg EFTA:s övervakningsmyndighet även att avtal av detta slag, som ger alla företag möjligheter till utveckling, inte automatiskt omfattas av artikel 53.1 i EES-avtalet. I tillkännagivandet om bedömning av kooperativa samriskföretag enligt artikel 53 i EES-avtalet⁽⁵⁾ beskrivs närmare på vilka villkor avtalen i fråga inte omfattas av förbudet mot konkurrensbegränsande avtal. Med detta tillkännagivande vill EFTA:s övervakningsmyndighet bidra till att ytterligare precisera räckvidden för artikel 53.1 i syfte att underlätta samarbete mellan företag.

2. Artikel 53.1 i EES-avtalet förbjuder avtal som kan påverka handeln mellan parterna i EES-avtalet och som har till syfte eller resultat att hindra, begränsa eller snedvräda konkurrensen inom det territorium som omfattas av EES-avtalet. Europeiska gemenskapernas domstol har klargjort att motsvarande artikel 85.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte är tillämplig så länge avtalets inverkan på handeln inom gemenskapen eller på konkurrensen inte är märkbar. Denna princip bör också tillämpas vid tolkningen av artikel 53.1 i EES-avtalet, så att denna bestämmelse inte är tillämplig så länge inverkan på handeln mellan parterna i EES-avtalet eller på konkurrensen inte

är märkbar. De avtal som inte märkbart kan påverka handeln mellan medlemsstaterna omfattas inte av artikel 53. De skall därför enbart bedömas enligt, och inom ramen för, nationell lagstiftning. Detta gäller även avtal vars faktiska eller potentiella verkan är begränsad till en enda avtalslutande parts område eller till ett eller flera tredje länder. På samma sätt undgår de avtal som inte har till syfte eller resultat att märkbart begränsa konkurrensen förbudet i artikel 53.1.

3. Genom att fastställa kvantitativa kriterier och ge anvisningar om hur de skall tillämpas, ger EFTA:s övervakningsmyndighet i detta tillkännagivande en tillräckligt konkret beskrivning av innehållet i begreppet 'märkbart' för att företagen själva skall kunna bedöma om avtal de ingått med andra företag är av mindre betydelse och därför inte omfattas av förbudet i artikel 53.1. Den kvantitativa definitionen av begreppet 'märkbart' är endast vägledande. I enskilda fall kan det vara möjligt att avtal som ingåtts mellan företag och som överskrider de tröskelvärden som anges nedan endast obetydligt påverkar handeln mellan de avtalslutande parterna eller konkurrensen inom det territorium som omfattas av EES-avtalet, och följaktligen inte omfattas av artikel 53.1. Detta tillkännagivande innehåller inte heller någon uttömmande beskrivning av de begränsningar som inte omfattas av artikel 53.1. Även avtal som inte är av mindre betydelse kan undgå förbudet mot konkurrensbegränsande samarbete om de har en enbart positiv inverkan på konkurrensen.

4. De upplysningar som EFTA:s övervakningsmyndighet lämnar i detta tillkännagivande bör undanröja behovet av att övervakningsmyndigheten klargör den juridiska situationen i fråga om sådana avtal som avses i tillkännagivandet, genom beslut i enskilda ärenden. I fortsättningen kommer därför sådana avtal inte att behöva anmälas. Om det emellertid i ett visst fall skulle

⁽¹⁾ EGT C 372, 9.12.1997, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 153, 18.6.1994, s. 32, EGT C 281, 26.9.1996, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 153, 18.6.1994, s. 25.

⁽⁴⁾ EGT L 153, 18.6.1994, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 186, 21.7.1994, s. 58.

råda tvivel om huruvida ett avtal kan påverka handeln mellan parterna i EES-avtalet eller begränsa konkurrensen på ett betydande sätt har företagen möjlighet att begära ett icke-ingripande-besked eller att anmäla avtalet, enligt bestämmelserna i kapitel II ⁽¹⁾, kapitel VI ⁽²⁾, kapitel IX ⁽³⁾ och kapitel XI ⁽⁴⁾ i protokoll 4 till övervakningsavtalet.

5. Med förbehåll för punkterna 11 och 20 kommer EFTA:s övervakningsmyndighet inte att inleda några förfaranden, vare sig efter ansökan eller på eget initiativ, i fall som omfattas av detta tillkännagivande. Övervakningsmyndigheten avser inte att utdöma böter i de fall då företag inte har anmält ett avtal av det slag som avses i artikel 53.1, då de i god tro ansett att avtalet omfattas av detta tillkännagivande.

6. Detta tillkännagivande gäller även beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden.

7. Detta tillkännagivande är utan bindande verkan för tolkningar som kan göras av andra behöriga myndigheter, särskilt nationella domstolar, EFTA-domstolen, EG-domstolen eller EG:s förstainstansrätt.

8. Detta tillkännagivande skall inte påverka tillämpningen av nationell konkurrenslagstiftning.

II

9. EFTA:s övervakningsmyndighet anser att avtal mellan företag som tillverkar eller distribuerar varor eller erbjuder tjänster inte omfattas av förbudet i artikel 53.1, om de deltagande företagens sammanlagda marknadsandelar inte på någon av de relevanta marknaderna överskrider

a) tröskelvärdet 5 % om avtalet gäller mellan företag i samma tillverknings- eller försäljningsled ('horisontella' avtal),

b) tröskelvärdet 10 % om avtalet gäller mellan företag i olika led i det ekonomiska förloppet ('vertikala' avtal).

Vid avtal som gäller både horisontella och vertikala samband eller då det är svårt att fastställa om ett avtal är horisontellt eller vertikalt gäller femprocentsregeln.

10. EFTA:s övervakningsmyndighet anser dessutom att sådana avtal inte heller omfattas av förbudet i artikel 53.1, om de marknadsandelar som anges i punkt 9 inte överskrider med mer än en tiondel under två på varandra följande räkenskapsår.

11. Tillämpligheten av artikel 53.1 kan inte uteslutas även om samtliga de deltagande företagens sammanlagda marknadsandelar ligger under de tröskelvärden som anges i punkterna 9 och 10 vad gäller

a) horisontella avtal som syftar till att

— fastställa priser eller begränsa produktion eller försäljning, eller

— dela upp marknader eller leverantörer,

b) vertikala avtal som syftar till att

— fastställa återförsäljningspriser, eller

— tillförsäkra de deltagande företagen eller andra företag områdesskydd.

EFTA:s övervakningsmyndighet anser emellertid att det i första hand åligger de avtalslutande parternas myndigheter och domstolar att pröva sådana avtal som avses i punkterna a och b. Följaktligen kommer övervakningsmyndigheten att ingripa i dessa fall endast om den anser att de intressen som skyddas av EES-avtalet kräver det och framför allt om dessa avtal hindrar den inre marknadens funktion. Den inre marknaden har genom EES-avtalet utvidgats till att omfatta även de EFTA-stater som ingår i EES.

12. Med 'deltagande företag' avses i detta tillkännagivande följande:

a) Företag som är parter i avtalet.

b) Företag i vilka ett av de företag som är parter i avtalet direkt eller indirekt

— disponerar mer än hälften av kapital- eller rörelsetillgångarna,

— kan utöva mer än hälften av rättsrättigheterna,

— kan utse mer än hälften av ledamöterna i styrelsen, direktionen eller organ som rättsligt företräder företaget, eller

— har rätt att leda företagets verksamhet,

c) Företag som direkt eller indirekt gentemot ett av de företag som är parter i avtalet har de rättigheter eller befogenheter som anges i b.

d) Företag i vilka ett företag som avses i c direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i b.

Företag i vilka flera sådana företag som avses i a—d tillsammans direkt eller indirekt har de rättigheter eller befogenheter som anges i b, anses också vara deltagande företag.

13. För att kunna beräkna marknadsandelen är det nödvändigt att fastställa vilken marknad det är fråga om, vilket innebär att såväl den relevanta produktmarknaden som den relevanta geografiska marknaden måste definieras.

14. Den relevanta produktmarknaden omfattar alla produkter eller tjänster som konsumenterna anser vara utbytbara eller kunna ersätta varandra på grund av produkternas eller tjänsternas egenskaper, priser och tilltänkta användning.

15. Den relevanta geografiska marknaden omfattar det område inom vilket de deltagande företagen tillhandahåller de relevanta produkterna eller tjänsterna, inom vilket konkurrensvillkoren är tillräckligt likartade och som kan skiljas från angränsande geografiska områden framför allt på grund av väsentliga skillnader i konkurrensvillkoren.

16. Vid tillämpning av punkterna 14 och 15 bör tillkännagivandet om definitionen av relevant marknad i EES konkurrenslagstiftning tas i beaktande. (5).

(5) Ännu ej publicerat i EGT.

(1) Motsvarar rådets förordning nr 17.

(2) Motsvarar rådets förordning (EEG) nr 1017/68.

(3) Motsvarar rådets förordning (EEG) nr 4056/86.

(4) Motsvarar rådets förordning (EEG) nr 3975/87.

17. Om det råder tvivel angående den geografiska marknadens avgränsning kan företagen anse att avtalet inte har någon märkbar påverkan på handeln mellan parterna i EES-avtalet eller på konkurrensen, om de tröskelvärden för marknadsandelar som anges i punkterna 9 och 10 inte överskrider i någon stat inom det territorium som omfattas av EES-avtalet. Denna bedömning hindrar emellertid inte att nationell konkurrenslagstiftning eventuellt tillämpas på de berörda avtalen.

18. Kapitel II i detta tillkännagivande gäller inte när konkurrensen på den relevanta marknaden begränsas genom de sammanlagda verkningarna av parallella nät med likartade avtal som ingåtts av flera tillverkare eller återförsäljare.

III

19. Avtal mellan små och medelstora företag, enligt definitionen i EFTA:s övervakningsmyndighets beslut nr 112/96/COL⁽¹⁾ har sällan en märkbar påverkan på handeln mellan parterna i EES-avtalet och konkurrensen inom EES. Följaktligen undgår de i

allmänhet förbudet i artikel 53.1. Om dessa avtal undantagsvis skulle uppfylla villkoren för tillämpning av denna bestämmelse, är de ändå inte av ett tillräckligt intresse för EES för att rättfärdiga ett ingripande. Därför inleder EFTA:s övervakningsmyndighet inte något förfarande, varken efter ansökan eller på eget initiativ, för att tillämpa artikel 53.1 på sådana avtal, även om de tröskelvärden som anges i punkterna 9 och 10 ovan överskrider.

20. EFTA:s övervakningsmyndighet förbehåller sig emellertid rätten att ingripa i fråga om sådana avtal

- a) när de avsevärt hindrar konkurrensen inom en väsentlig del av den relevanta marknaden,
- b) när konkurrensen på den relevanta marknaden begränsas genom de sammanlagda verkningarna av parallella nät med likartade avtal som ingåtts av flera tillverkare eller återförsäljare.”

⁽¹⁾ EGT L 42, 13.12.1997, s. 33.